

PSYCHO *energetika*

Zpravodaj České psychoenergetické společnosti

I/2020

Ze života ČEPES

Z věčnosti přicházíš

Regresní terapie

Neuvěřitelné, nevysvětlitelné

Vyznání prof. Františka Kahudy

Koronaviry a imunita

5G - vliv na zdraví a hemoglobin

Imunita a epidemie

Pythagorejské Y

Pythagorejské písmeno do dvou cest se štěpí,
ukazujíc dvě cesty jak lidský život veden bývá.
Cesta vpravo ku svaté Ctnosti míří
a ač zpočátku strmá a překážek plná, v míru končí.
Ta druhá je široká a schůdná,
z vrcholu však na skaliska poutník svržen padá.
Ten, kdo k Ctnosti po přetěžké stezce chvátá,
přemůže bolest a odměny a uznání se dočká.
Ten však, kdo po lenivém luxusu a zahálce baží,
zemře co bezectný působením činů velkých.

Maximinus

Obsah

ZE ŽIVOTA ČEPES

Jak jsme přežili pandemii – Ing. V. Bažant

1

Valná hromada 2020 – vedení ČEPES

1

LÉČITELSTVÍ A ALTERNATIVNÍ MEDICÍNA

Z předmluvy pracovní verze publikace fundamentální záření hmot – prof. F. Kahuda

5

Z věčnosti přicházíš – Ing. V. Bažant

7

LÉKAŘ A BYLINÁŘ RADÍ

Koronaviry a imunita – MUDr. J. Doležal

14

TELESTEZIE A PSYCHOKINEZE

Regresní terapie jako předmět výzkumu – Ing. J. Dolejš

15

5G - vliv na zdraví a hemoglobin – K. Pokorný

17

ŽIVNOSTENSKÁ SEKCE

Naše knihy jsou průkopnické – prof. JUDr. Ivo Telec, CSc.

20

NEUVĚŘITELNÉ, NEVYSVĚTLITELNÉ?

Newvěřitelné, nevysvětlitelné? Z televizních pořadů sešit 11 – Ing. J. Kapinus

25

RŮZNÉ - Z DOPISŮ ČTENÁŘŮ

Imunita a epidemie – Ing. V. Trávníček

28

JAK JSME PŘEŽILI PANDEMII

Toto období je možno hodnotit pro ČEPES jako pozitivní událost. Ve své podstatě se nám podařilo splnit většinu plánovaných úkolů, pouze plán proutkařů nevyšel, ale nic není ztraceno. Na podzim si věříme, že všechny resty odstraníme.

Hlavní program, tj. uskutečnění valné hromady, byl splněn, bohužel s menšími problémy, tj. bez přítomnosti jak předsedy tak místopředsedy. Jednoho skolila viróza a druhého endoprotéza kyčelního kloubu. Ukázalo se, že už neplatí názory některých členů, že ČEPES je nástrojem jednoho muže, protože zbylí členové vedení zvládli uspořádání valné hromady na výbornou.

Co bylo zvláštního na valné hromadě? Především volba termínu – 29. 2. 2020. Termín se vybíral ještě na konci minulého roku. Vzhledem k přípravě a možnému špatnému počasí se nemohl uskutečnit dříve. A kdybychom zvolili termín v březnu, konání valné hromady by bylo vážně ohroženo opatřením vlády proti pandemii. Účast členů byla na stejné úrovni jako v roce minulém, tj. 34 % členů.

Nejdůležitější úkoly valná hromada splnila.

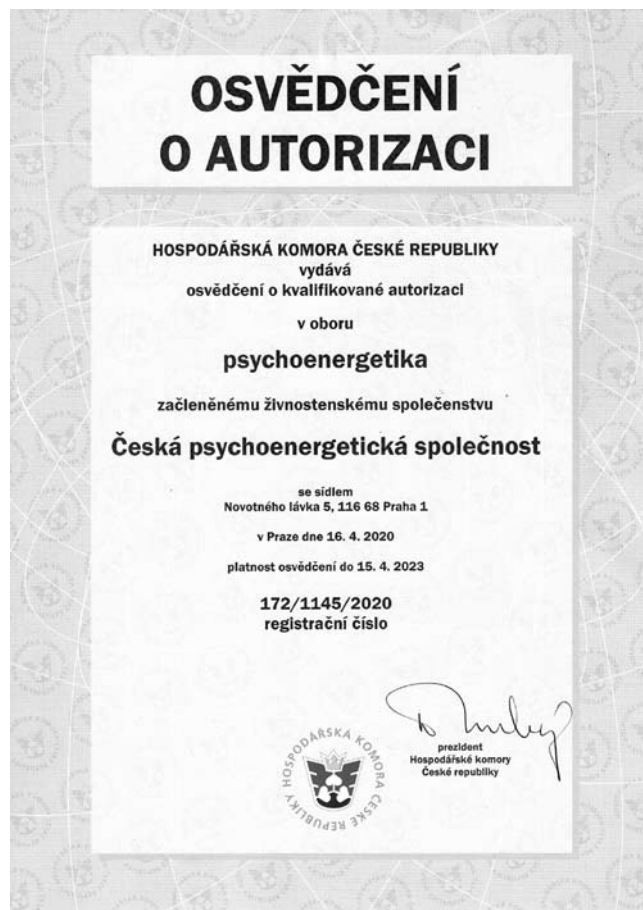
1. Schválila činnost ČEPES i hospodaření za rok 2019.
2. Schválila navrhovaný plán činnosti a rozpočet na rok 2020.
3. Schválila rozšíření vedení o Pavla Krejčího, se kterým počítáme, že převezme úkoly předsedy při legalizaci povolání „Odborný pracovník v přírodním harmonizování lidského organismu“.

V měsíci únoru se nám podařilo uskutečnit seminář právě k zabezpečení tohoto povolání. Výsledek tohoto semináře nám potvrdil důležitou skutečnost, která by měla vést k zavedení tohoto povolání do praxe – máme dostatek poskytovatelů této služby. Aktivaci může uskutečňovat 8 členů. Poskytovat službu může 13 členů ČEPES, přičemž se všemi je možno počítat jako s budoucími aktivátory.

Dále pak jsme těsně před vypuknutím pandemie podali žádost na Hospodářskou komoru České republiky o opětovné vydání Osvědčení o autorizaci v oboru psychoenergetika. Naše žádost byla autorizační komisí Hospodářské komory České republiky kladně posouzena a osvědčení nám bylo vydáno.

Důležité sdělení. Po celou dobu vládních opatření proti pandemii byla poskytována pomoc pořebným a z důvodu omezení se pomoc poskytovala bez osobní přítomnosti žadatele. Vedení současně sděluje členům důležitou informaci. Většina organizací během pandemie pocítovala finanční problémy a mnohé organizace to přivedlo i k bankrotu. Rádi sdělujeme, že nás se to netýká. Lépe řečeno, nevíme, jak bude probíhat druhá polovina roku, ale rok 2020 finančně zvládneme.

Ing. Vlastimil Bažant

ZPRÁVA O ČINNOSTI ČEPES ZA ROK 2019

A. Právní zabezpečení profesních kvalifikací

Profesní kvalifikace „Detekce anomálií zemské kůry“

V druhé polovině roku 2018 se vedení rozhodlo podat žádost o udělení autorizace právnické osoby pro ČEPES a přesvědčilo pana Jaroslava Vavryse, aby se stal zástupcem právnické autorizované osoby pro profesní kvalifikaci „Detekce anomálií zemské kůry“. Byli jsme však nepříjemně překvapeni, když nám autorizující orgán, Ministerstvo zemědělství ČR sdělil, že žádost neodpovídá platnému dokumentu. V rámci revize profesní kvalifikace totiž neproběhlo vyřizování připomínek MŠMT ČR. K tomu, abychom tuto část revize uspíšili, nemáme žádný prostředek.

Takže nebylo naší vinou, že jsme nesplnili úkol pro rok 2018. Je však pravděpodobné, že úředníci MŠMT ČR se náhle o prázdninách probudili a svoje připomínky zapracovali. To bylo ovlivněno také tím, že došlo k výměně pracovníka v Sektorové radě pro osobní služby delegovaného za ČEPES. Dosavadní zástupce Ing. Vlastimil Bažant byl nahrazen Ing. Alešem Vaňkem. Přijali jsme i pro nás nepochopitelný požadavek pracovníků MŠMT ČR, vyplývající z jejich pocitů, že proutkaři jsou podvodníci, a který se týkal úpravy polygonu pro zkoušky.

V první polovině roku 2019 se podařilo zkontaktovat odpovědného pracovníka na MŠMT ČR a bylo nám sděleno, že takových žádostí tam leží celá

hromada a máme počítat s dobou vyřízení tří let. Po dalších intervencích se ledy hnuly a během léta pracovníci MŠMT ČR začali konat. Bylo třeba ještě překonat pár připomínek ze strany MŠMT ČR, ale v tom nám velmi pomohl Ústav pro další vzdělávání, za což jim patří velký dík. Začátkem podzimu jsme byli kontaktováni MZe ČR s tím, že vše konečně dospělo do zdárného konce a cesta k podání žádosti o AOs je volná. Nyní bylo potřeba sehnat plno potvrzení a dalších písemných dokumentů tak, aby byly předloženy příslušnému pracovníku MZe ČR k posouzení jejich správnosti a kompletnosti. Začátkem prosince 2019 byla oficiálně podána žádost na MZe ČR. V době, kdy tento text vzniká, čekáme na kladné rozhodnutí, na které má MZe ČR ze zákona lhůtu 30 dní.

V roce 2019 jsme uskutečnili dva odborné kurzy pro proutkaře podle schválených standardů pro revidovanou profesní kvalifikaci „Detekce anomálií zemské kůry“. O poznatky z geologie a hydrogeologie se postaral pan Jan Taranza a o praktické provádění pan Jaroslav Vavrys. Je potěšitelné, že někteří noví účastníci proutkařských kurzů mají zájem o léčitelství. Jako bychom se vraceli do dob existence PEL.

Povolání „Odborný pracovník v přírodním harmonizování lidského organismu“

Vyjádření Mgr. Kláry Bezděkové, ředitelky odboru dalšího vzdělávání MŠMT ČR:

„Je zásadní rozdíl v tom, zda je kvalifikace či pracovní pozice zařazena do NSP nebo do NSK. NSP je v podstatě jen registr profesí, které jsou praktikovány na trhu práce, bez ohledu na míru regulace. Popis kompetencí v NSP není nijak obligatorně vyžadován, je na zaměstnavateli, zda vůbec NSP využije ve své práci.

Navrhovaná kvalifikace má dopady na zdravotní stav jedince, u těchto hraničních kvalifikací nepovolujeme jejich zařazování do NSK. Nicméně to nebrání, aby byly uvedeny v NSP.“

I když nebyly zahájeny práce na povolání „Odborný pracovník v přírodním harmonizování lidského organismu“, sepsal předseda ČEPES své zkušenosti a poznatky za období 1984 až 2019 a rozhodl se je předat těm, kteří je budou chtít využívat ve svém životě nebo léčitelské praxi.

Krédem předsedy ČEPES je: Obdržel jsem je zadarmo, tak za ně nic nechci. Vedení jeho rozhodnutí respektuje. Do budoucna mají sloužit pro pomoc potřebným.

Ze zpracovaného materiálu vyplývá: přestože činnost přírodního léčitele navazuje z převážné části na existenci přírodních zákonů, zvláštní schopnosti přírodního léčitele spočívají v rozšířeném vědomí a jsou darem z duchovního světa. Proto se tyto schopnosti nemohou rozvinout u Sysifovců a zastánců rozumového poznání, kterým rozumové poznání stačí pro život. Současně je v poznatcích doporučováno pro další bezpečný vývoj i duchovní, aby léčitel pracoval ve stavu spontánním, ne vědomém.

Dále autor doporučuje návrat k úvahám starověkých učenců (ale i některých současných myslitelů), kteří považovali duši člověka za hlavní zdroj nejvyš-

šího poznání (pravd) a obnovení harmonické lidské společnosti.

Autor upravil „poznatky“ do konečné podoby na základě připomínek účastníků dvou seminářů a některých vybraných spolupracovníků a zveřejnil je na webových stránkách ČEPES. Protože v „poznatcích“ se doporučuje komunikace člověka s duší, budou v příštím pololetí semináře zaměřeny na to, jak se absolventům dařila komunikace s duší a co jim to přineslo.

Vedení společnosti navrhuje, aby „poznatky“ byly použity jako základní materiál při zpracování povolání „Odborný pracovník v přírodním harmonizování lidského organismu“.

Úloha HK ČR při zabezpečování prací v rámci NSK2

Plně se potvrdila užitečnost být pobočným spolkem Společenstva drobného podnikání a být Autorizovaným živnostenským společenstvem HK ČR pro obor psychoenergetika, konkrétně při revizi profesní kvalifikace „Detekce anomálií zemské kůry“.

Poskytování služeb veřejnosti

K podpoře našeho úsilí, a to nejúčinnějšího, patří poskytování bioenergetických služeb, které se praktikovaly v průběhu roku 2019 na Novotného lávce. Nejenže se tak získávají podporovatelé Společnosti, ale služby jsou i významným zdrojem finančního zajištění její činnosti. V roce 2019 zabezpečily ČEPES z 55 %.

B. Zájmová, odborná a badatelská činnost

V této kapitole budou rozebírány tyto akce: kurzy, spolupráce s jinými organizacemi, přednášky a semináře.

Proutkařské kurzy

V roce 2019 se uskutečnily dva. Jejich průběh byl hodnocen v kapitole Profesní kvalifikace „Detekce anomálií zemské kůry“. Přínosem bylo i to, že se jeden z účastníků stal členem Společnosti.

Spolupráce se Sanátorem, Svazem biotroniků Josefa Zezulky

Předseda Ing. Vlastimil Bažant a místopředseda Ing. Aleš Vaněk se stali členy přípravného výboru kongresu CAM Praha ve dnech 19. – 21. 6. 2020. Vedoucím a řídicím pracovníkem je Ing. Tomáš Pfeiffer. Cílem kongresu je vytvoření celoevropského informačního prostoru a služeb. Více informací na www.cam2020praha.cz.

Semináře

V roce 2019 jsme uskutečnili tři semináře v Praze. Všechny plně souvisejí s povoláním „Odborný pracovník v přírodním harmonizování lidského organismu“.

Jsmo si plně vědomi toho, že pro uvedené povolání je nutné zajistit vhodné pracovníky s ověřen-

nými odbornými dovednostmi přírodního léčitele. Původní plán na prohloubení zvláštních schopností cvičeními k prohloubení citlivosti jsme nahradili přípravou adeptů k přímé aktivaci těchto schopností a dovedností.

Semináře v listopadu byly především zaměřeny k prodiskutování „Poznatků předsedy, získaných během praxe za období 1984 až 2019“, které by měly být nosnými myšlenkami při vypracování kvalifikačního i hodnotícího standardu povolání „Odborný pracovník v přírodním harmonizování lidského organismu“.

Setkání

Z plánovaných setkání se uskutečnilo předvánoční. Je škoda, že se setkání zúčastňuje tak málo členů, a je otázkou, zda ho nezrušit.

C. Osvětová, propagační a publikační činnost

Zviditelňování ČEPES patří mezi důležité aktivity potřebné k získávání podporovatelů i nových členů. Předkládáme seznam aktivit, které byly zaměřeny k tomuto cíli.

Využití tisku

Očekávali jsme pokračování spolupráce s redaktorkou Janou Šlégrovou z časopisu Záhady života, bohužel k ní nedošlo.

V prosinci projevil zájem o zveřejnění našeho názoru na psychotroniku redaktor týdeníku pan Josef Hora. Dostal k dispozici „Poznatky“ s připomínkami na originalnost podstaty léčení přírodními léčiteli, spočívající v rozšířeném vědomí, a na nutnost zapojit do řízení svého života svou duši. Škoda, že neměl odvalu v článku se o těchto názorech zmínit.

Zpravodaj Psychoenergetika

Vedení považuje zpravodaj za celoročně důležitý informační zdroj uvnitř Společnosti, ale i na veřejnosti. Bohužel, ani v roce 2019 se nestal diskusním fórem našich členů. Přesto vedení považuje za potřebné zpravodaj vydávat. Požadavek na vydávání časopisu vyplývá i ze směrnice o povinnostech autorizovaného živnostenského společenstva HK ČR.

Webové stránky

Přispívají značnou měrou ke zviditelnění Společnosti. V současnosti možná tou největší. Vedení považuje internet za nejdůležitější a rychlý prostředek k informování široké veřejnosti i členů o akcích a činnosti ČEPES. Zvláště to platí v období mezi vydáním jednotlivých čísel zpravodaje Psychoenergetika.

Na stránkách se najdou základní informace o ČEPES, jako jsou stanovy Společnosti, Zpráva o činnosti za uplynulý rok a Plán činnosti na stávající rok. Pro zájemce o podnikání v oboru je na webu zveřejněna celá Oborová příručka. Najdou se zde také základní teoretické materiály.

V roce 2019 bylo využito webových stránek k přípravě seminářů, protože „Poznatky“ předsedy byly na stránkách zveřejněny v dostatečném předstihu, takže účastníci seminářů si je mohli přečíst předem, což přispělo k živější diskusi.

D. Organizační záležitosti

1. Kladně je třeba hodnotit skutečnost, že nebylo třeba řešit žádnou stížnost veřejnosti.
2. V současnosti členská základna čítá 105 členů. Pro dlouhodobé neplacení členských příspěvků vedení rozhodlo v lednu 2020 o vyškrtnutí 9 členů. Naše řady bohužel navždy opustila paní Helena Bažantová, RNDr. Evžen Andres, pan Petr Švec a paní Anna Skořepová. Naše řady posílili 2 noví členové.
3. Velikým nedostatkem je neustálé zasilání členských příspěvků na dnes již cizí bankovní účet. Způsobuje to zbytečné potíže a někdy to může vést i k tomu, že plátce nejsme schopni identifikovat anebo velice těžko. Vedení především děkuje převážně většině členů, kteří řádně plní svou základní povinnost a platí včas členský příspěvek. Bohužel, mnozí zaplatili až po několika upozorněních. V roce 2019 nezaplatilo členský příspěvek 15 členů. Třetina z nich se nachází ve složité životní situaci. Dary v rozpočtu na rok 2019 byly vedeny společně s členskými příspěvky. Opakovaně upozorňujeme na změnu čísla účtu ČEPES: 115-2085550237/0100, IČ ČEPES je 01917544.
4. Informovanost členů o aktivitách ČEPES. Za základní zdroj informací považujeme webové stránky (www.cepes.cz), zpravodaj Psychoenergetika, e-mailovou poštu a též telefonické spojení. E-mail: cepes@cepes.cz, tel.: 221 082 252.
5. Pro osobní jednání s předsedou jsou nejvýhodnější čtvrtky.

Závěrem je možno konstatovat, že činnost Společnosti byla bohatá a rozmanitá. Vedení ČEPES děkuje touto cestou všem členům a příznivcům, kteří pomohli prací, finančními dary či jakýmkoliv jiným způsobem naplnit poslání a cíle společnosti. Především se jedná o členy vedení, kteří se zapojili do potřebných činností zcela nezištně a ve svém volném čase.

ZAMĚŘENÍ A FORMY ČINNOSTI NA ROK 2020

Psychoenergetika

Základní aktivity pro rok 2020 budou v těchto oblastech:

- úprava navržených polygonů pro odborné zkoušky na základě požadavků MŠMT ČR
- získání alespoň dvou dalších AOs
- pokud se ukáže nutnost, požádat o akreditovaný kurz pro PK Detekce anomálií zemské kůry (připravit učební plán, učební texty, vytvořit lektorský kolektiv)

- řešit povolání „Odborný pracovník v přírodním harmonizování lidského organismu“ v rámci NSP
- aktivně spolupracovat s Hospodářskou komorou ČR
- zachování a případné rozšíření péče biopraktika (odborného pracovníka) pro veřejnost v prostorách ČSVTS v Praze 1, Novotného lávka 5 i jinde
- spolupráce a výměna zkušeností s organizacemi obdobného zaměření v ČR i v zahraničí
- podílet se na přípravě CAM 2020 Praha 19.-21. 6. 2020.

Zájmová a badatelská činnost

bude zaměřena na:

- pořádání přednášek a seminářů na rozvíjení možnosti „přímé aktivace“
- organizování kurzů a setkání zaměřených na další vzdělávání a výměnu zkušeností
- pokračování spolupráce s Výzkumným ústavem meliorací a ochrany půdy dle aktuální situace.

Odborná, osvětová a publicistická činnost

bude spočívat:

- ve využití všech propagačních forem ke zviditelnění ČEPES na veřejnosti
- ve využití webových stránek k informovanosti členů a veřejnosti o činnosti ČEPES, o novinkách z oboru a podmínkách podnikání v něm
- v informovanosti veřejnosti o využití PK „Detekce anomálií zemské kůry“ a stavu povolání „Odborný pracovník v přírodním harmonizování lidského organismu“
- ve vydání dvou čísel zpravodaje Psychoenergetika

Organizační záležitosti

1. Členské příspěvky:

Základní příspěvek se zpravodajem činí 500,- Kč, bez zpravodaje 350,- Kč.

2. Styk členů s vedením ČEPES:

Základní informace je možno získat v kanceláři č. 235, 2. patro, budova ČSVTS, Praha 1, Novotného lávka 5, na telefonním čísle: 723 491 987. K předávání zpráv je možno využít e-mail: bazantcepes@seznam.cz nebo cepes@cepes.cz.

Informace o činnosti ČEPES je možno vyhledat i na webových stránkách www.cepes.cz a ve zpravodaji Psychoenergetika.

Předseda společnosti bude nejspíše k dosažení ve čtvrtek. Každou návštěvu (především mimo-pražskou) doporučujeme dojednat telefonicky, nebo e-mailem.

V letních měsících je pobyt předsedy upraven a jeho časový rozvrh je vyvěšen na dveřích kanceláře.

vedení ČEPES

BLAHOPŘÁNÍ

Milý Vlastíku,

v měsíci červnu jsi se dožil významného jubilea, a to celých devadesáti let. Doba je divná a díky pandemii jsme ti ani nemohli řádně poblahopřát a toto krásné výročí oslavit. Rád bych ti tedy ještě jednou touto cestou popřál.

Je to nějakých dvacet let, co se známe. Vím, není to příliš dlouho, ale pro mě to je, jako bychom se znali odjakživa. Chvilé, kdy jsme spolu, jsou pro mě prosluněným časem klidu, míru a pohody a to i tehdy, když diskutujeme o problémech, na které nemáme zrovna stejný názor. Jsi pro mě něco jako otec, který mi ukazuje cestu složitosti života a pomáhá mi je překonávat. Znáš tvoji lásku k létání, tvoji buldočí odvahu pouštět se do nových úkolů, tvoji pedantskou pořádkumilovnost a snahu rozdělané úkoly dotahovat do konce. Zároveň svým klidem a rozvahou vnášíš do společnosti lidí okolo sebe pocit všeobecného bezpečí. Pro to si tě také spousta lidí velmi váží.

Dovol mi tedy, abych ti popřál nadále plno elánu do života, pevné zdraví a prosím tě i nadále, nešetři nás. Věřím, že k mému přání se připojuje i mnoho dalších členů České psychoenergetické společnosti, a tak trochu mluvím i za ně.

Aleš Vaněk

Z PŘEDMLUVY PRACOVNÍ VERZE PUBLIKACE FUNDAMENTÁLNÍ ZÁŘENÍ HMOT A SUPRAINFRAGRAVITAČNÍ SJEDNOCENÍ SIL

Úvod

Automobil značky Simca čekal před budovou trpělivě na svého řidiče. Pan profesor mi laskavě nabídl svezení, ten den už byl přece jen poněkud podzimní. Čekal jsem na jeho reakci. Bylo s podivem, jak emotivně reagují racionální vědecké kapacity na téma psychoenergetiky. V budově rektorátu VŠCHT Praha se právě odehrála oponentura závěrečné výzkumné zprávy prof. Dr. Františka Kahudy, CSc. Dodejme, že se tak stalo v roce 1986, ale dnes by to nebylo jiné.

Měl jsem tu čest být členem oponentní rady spolu s takovými jmény české fyziky, jakými byli akademik Jaroslav Němec, prof. RNDr. Jindřich Forejt, DrSc. a další. Bylo příznačné, jako by hypotetické mentální částice v ten moment ovládly mysl oponentů, všichni přednášeli své oponentní posudky chvějícím se hlasem, zdánlivě nad věcí, přec však citově zainteresováni. Ať už v pozitivním či negativním smyslu. Závěrečné usnesení oponentní rady vyznělo pozitivně – jde o originální, myšlenkově bohatou práci, která vyvolá podnětnou diskusi mezi pracovníky celé řady oborů, pokračovat ve výzkumu, publikovat i cizojazyčně, aby byla umožněna široká diskuse.

Pan profesor však věděl své. Boj o poznání procesů odehrávajících se při myšlení člověka, o podstatě vědomí, o zařazení těchto procesů do kategorie fyzikálních jevů, zdaleka nebyl vyhrán. Je to úkol pro několik generací. Zavřely se dveře, Simca zmizela v pošmourném dni a já po více než třiceti letech píši toto slovo úvodem.

Během svého života jsem se setkal s celou řadou lidí, kteří hovořili o prof. Kahudovi, jeho práci, psychoenergetice, psychotronice. Spektrum těchto vyprávěčů bylo obdivuhodně široké. Vědečtí pracovníci, úředníci, inženýři, léčitelé, proutkaři, neznámí spolusedící u hospodského stolu. Jedno je spojovalo – získávali obdiv posluchačů na cizí účet. Zasvěceně hovořili o někom a o něčem, o čem neměli ponětí. Nevměšoval jsem se, mlčel jsem jako skála nad městem, kde se v průběhu věků střídají války, epidemie, prohry i vítězství, utrpení i štěstí, ale skála zůstává pouhým kamenným svědectvím.

Životopis pana profesora lze snadno vyhledat na internetu. Chtěl bych především zmínit, že jeho práce vycházela z jeho praktických zkušeností, celé řady experimentů a hlavně z jeho osobního nasazení, smyslu pro odhalování pravdy, odvahy vstupovat na neprobádané území a nést riziko neúspěchu a výsměchu.

Nevalně osvětlená místnost v budově na Letné. Tisní se zde několik zamklých lidí kradmo pokukujících, kdy se otevrou dveře do vedlejší místnosti. Konečně se otevírají, vychází usmívající se pacient a jeden z léčitelů zve dalšího. V místnosti je v plném zápalu několik léčitelů. Každý se věnuje svému klientovi, většina má po ruce zapálenou svíci. Magické tahe nad tělem pacientů působí bizarně. Přicházím již po několikáté se svým problémem, srdeční arytmií. Od prvních diagnostikovaných problémů konečně po několika měsících lékaři objevili i problémy komorové. Další vyšetření až za několik měsíců, máme přece socialismus. Problém mi dělá vyjít schody z metra. Srdce divoce buší, jeho rytmus je velice labilní. Ruka léčitele nad mým srdcem,

proud energie dopadající na hrudník a pronikající do srdce je jako fokusovaný proud vody, nejde o žádnou iluzi. Srdce se zklidňuje, ještě několik návštěv, problém mizí. Psychoenergetická laboratoř sloužila nejen výzkumu, především pomohla mnoha lidem. Rozsah výzkumné činnosti byl velice široký, podrobněji např. zde - <http://www.cepes.cz/psychoenergetika/v-cr/>.

Vysmívané mentiony. Profesor Kahuda jako jeden z prvních, ne-li vůbec první, pochopil, že hmotné procesy odehrávající se distančně, tedy na dálku, a odehrávající se na základě myšlení, vůle člověka, se musí realizovat prostřednictvím mediátora. Schválně používám tento neutrální pojem, mediátor, tedy zprostředkovatel. Profesor Kahuda založil svou teorii na hypotetických elementárních částicích, mentionech a psychonech. Tyto částice se okamžitě staly terčem posměchu obce fyziků i dalších, kteří si nevidí dál než na špičku svého nosu. Tady ale nejde o název částice a jejich hypotetické neobvyklé vlastnosti. Nejde o Kahudův fyzikální model, který nemusí být správný. Jde o odvalu zkoumat jevy, které fyzika ignoruje, které svou povahou vzdorují vědecké metodě a které proto pro vědu neexistují. Jen malá část odvážlivců je ochotna je uznat, ti jsou ovšem vědeckou obcí exkomunikováni a další část odvážlivců je zneužívá na úkor ostatních, včetně šarlatánů, kteří je přímo falšují. Přitom některé fyzikální teorie publikované v seriózních vědeckých časopisech jsou daleko fantastičtější a psychedeličtější. Jsou ovšem podloženy matematickými exhibicemi, z nichž většina skončí v odpadkovém koši.

Vědomí člověka, procesy myšlení jsou zcela neprobádané a nepochopeny, pomineme-li barevné svítící obrázky oblasti mozku při různých činnostech nebo záznamy EEG. Ano, máme umělou inteligenci, neuronové sítě atd. Ale pořád jsou tyto hbité nuly a jedničky nesrovnatelně nelidské, bezduché i v porovnání s člověkem byť jen stojícím na mostě a plivajícím do vody. A možná i proto jsme ve vesmíru sami. Historie současné civilizace je velice krátká. To, co se nám jeví úžasným pokrokem, videohovory, letadla, satelity, roboti, dohnalo a předešlo fantazii pohádek. Ale my nevíme skoro nic o vzniku vesmíru, vzniku života, funkci mozku, procesu myšlení, vědomí, co je to hmota, co je to elektrický náboj, co je to foton, gravitace. Jen někteří, možná bohužel většina, si myslí, že to ví. Umíme některé tyto entity a jejich chování částečně matematicky popsat, bohužel tento popis je nekonzistentní a často si vzájemně odporuje. Snad, až budeme vědět, poznáme, že nejsme ve vesmíru tak osamoceni. Až bude naše poznání na odpovídající úrovni. Ale nejdříve se budeme muset zbavit naší ignorance, nenávisť, agrese, pohrdání a nalézt v sobě pokoru, lásku a pravdu.

Existují lidé, kteří jsou na dobré cestě. Byl to i František Kahuda.

Ladislav Vávra, 14. 3. 2020

V následujícím článku dáváme slovo profesoru Kahudovi, aby svou „zповědí“ nám odhalil svoji cestu k velmi málo probádané oblasti poznání člověka. Upozorňujeme čtenáře, že části textu příliš odborného charakteru jsme vypustili.

redakce

VYZNÁNÍ AUTORA MENTIONOVÉ TEORIE PROF. FRANTIŠKA KAHUDY

Na tomto úkolu jsem od roku 1970 pracoval s nadšeným zánícením a nevšedním úsilím od doby, kdy jsem si dal za úkol pomoci našemu školství při řízení pedagogického procesu alespoň rámcovým poznáním a vytvořením modelu o tom, co se asi děje v mozku dětí, studentů, učitelů, přednášejících, když soustředěně myslí a akustické, světelné či jiné informace přijímají a vysílají. Od té doby, tolik rozhodné pro můj další život, neměla již při mé vědecké práci fantazie nikdy prázdniny.

Přemýšlením o mentálním procesu, jehož materiální substrát musí mít fyzikální charakter, vznikl nejprve objev mentálního času. Jeho úspěšná oponentura v roce 1973 mne jako pedagoga – dříve gymnasiálního profesora s aprobací matematika-fyzika – přivedla k uvažování o možných pohybech materiálních elementů v mozku člověka při mentálních pochodech – o pohybech hypotetických mentionů. Tak vznikla obecnější mentionová teorie jakožto teorie mentální energie, jejíž nositelé (psychony a mentiony) se při psychických procesech v mozku člověka jakožto hmotě nejvýše organizované s informací v nich zakódované rodí, formou mentálního záření jsou do okolního prostoru emitovány a mozkiem komunikujícího člověka za dekódování jimi nesené informace absorbovány.

Když i tento model byl roku 1975 oponenturou příznivě přijat, přistoupil jsem k dalšímu zobecnění jeho fundamentu zjištěním, že schopnost obdobného záření ovšem na nižší kvalitativní i kvantitativní úrovni má každá hmota vůbec. Tak vzniklo poznání fundamentálního záření hmot, jehož teze byly bez vážnějších námitek oponentovány roku 1980. Poté nastalo období zkoumání fyzikálních principů takového záření, které nemá být ovšem emitováno toliko pozemskými objekty, živými bytostmi (aura) a neživými objekty (koróna), ale i vesmírnými tělesy (sluneční koróna) a vesmírem vůbec (reliktní záření). Tím se otevřelo pole k energetickému (silovému), interakčnímu sjednocení pohledu na celý vesmír jako fyzikální objekt, jehož jsme i my součástí, a nastolila se otázka: co je život, jestliže fundamentální záření je vlastností všech hmot vůbec – živých i neživých? Tento problém jakožto problém života a smrti bude lidstvo věčně zajímat, dokud si samo nezmaří možnost myslit.

Avšak v rámci jednotného pohledu na náš fundamentálně a spontánně zářící svět a celý vesmír mne nyní vzušuje možnost energetické komunikace v přírodě (živé i neživé) na libovolnou vzdálenost, i vesmírné komunikace. Fyzikální výklad této možnosti jsem si uvědomil při analytickém zkoumání interakce dvou fundamentálních energetických polí: živého mentálního a neživého pole gravitačního. Gravitační pole zřejmě trvá a bude trvat „od věků do věků“, zatímco mentální pole trvá od zrodu člověka nadaného rozumem, rozumovými schopnostmi na naší Zemi (homo sapiens) asi před 100 000 lety a potrvá tak dlouho, jak lidstvo této naší krásné planety bude díky svému úsilí schopno život na naší Zemi udržet.

Nejvýstižněji je pohyb v nejobecnějším slova smyslu chápán jako způsob existence hmoty, jako neodělitelný atribut hmoty, zahrnující všechny změny a procesy probíhající ve vesmíru, od pouhého přemístění až po život a myšlení bytostí nadaných vědomím. Hmota a její pohyb jsou nezničitelné nejen kvantitativně ale i kvalitativně. Žádný z atributu hmoty nemůže být ztracen, a proto „se stejnou železnou nutností, s jakou vyhubí na Zemi svůj vrcholný výkvět – myslícího ducha, zrodí jej jinde a jindy znovu“.

Komunikační sjednocení vesmírných světů je možné na gravitačním principu, který nelze oddělit a chápat jen

pro mega- a makrosvět, ale gravitační pole musí být silné i v mikro- a infravětě, úměrně ovšem příslušným hmotnostem.

Významným přínosem gravimentionového modelu z roku 1980 je zjištění, že zdrojem magnetických účinků, tj. pole téhož druhu, je pohyb jakékoliv hmotné partikule (částice), i elektricky neutrální, děje-li se velikými rychlostmi:

Matematický aparát, s nímž pracuji, je jednoduchý a dnes každému odborně se o tyto otázky zajímajícímu čtenáři srozumitelný. Vycházím ze známých zákonů kvantové fyziky, které pro podržení a zdůraznění vědecké konzistence v práci uvádím a opírám často své tvrzení o ně, zvláště když rozšiřuji nově jejich platnost i na super- a infra- oblasti s exponenty, jejichž číselné hodnoty jsou ve fyzice dosud neobvyklé. Avšak vesmír sám se svými hmotnými megakomponenty na straně jedné a atomová jádra s možností produkce infračástic s nebývale nepatrnými „vakuovými“ hmotnostmi na straně druhé si takový postup vyžaduje. Principiálně jde však stále o týž analytický postup, jaký nám je blízký z našeho makro- a mikrosvěta, neboť fyzika živých systémů není jiná než fyzika neživé hmoty.

Horákova megafyzikální metoda poznávání hmotného světa se stala metodickým východiskem mých úvah.

Práci je třeba posuzovat a chápat jako celek, i když se týká značného komplexu jevů probíhajících v abstraktním, ale i zcela konkrétním pohledu na jejich původ a průběh od nedohledného vesmíru na straně kosmu až opět k nedohlednému infravětě na straně jaderného fyzikálního vakua.

Existence některých částic, s nimiž se v práci setkáme, je zatím hypotetická, jak tomu v teoreticky zaměřených vědeckých pracích obvykle bývá; věřím však, že budou jednou objeveny. Existence a parametry jiných částic, které jsou již prokázány, nejenže vyhovují mé teorii, jak v práci dokládám, ale na jejich vlastnostech je moje práce budována.

Dosavadní čtyři známé interakce, tj. známé síly či pole (silné, elektromagnetické, slabé, gravitační) stačí k pochopení a vysvětlení všech fyzikálních jevů, na vysvětlení psychoenergetických jevů dosavadní čtyři interakce nestačí.

Naše rozšíření dosavadních čtyř interakcí o novou, ve vědě dosud jen tušenou interakci pátou se symetricky lokalizovanými projevy interakcí hmoty neživé s hmotou živou v infravětě přispělo počátečnímu naplnění stanoveného úkolu. Jde o interakci nejen na atomické a molekulární úrovni, ale na úrovních mnohem a mnohem nižších, která v objektivní přírodě nesporně existuje a je přírodou využívána. Byl tak zároveň sjednocen fyzikální pohled na jednolitý organismus, jímž je celý velkolepý vesmír a všechny jeho konkrétní komponenty od těch největších Vesmírů až po infračástice s inteligentní hmotou, jejíž nejvýznamnější buňkou je člověk.

Jsem ovšem přesvědčen, že námi naznačené problematiky se časem ujmou nadanější a zkušenější fyzikové, kteří postupně odhalí zákony, jímž je příroda podrobena. Kromě toho jsem rovněž přesvědčen, že i v této finální naší práci jsou ještě chyby, a dokonce veliké. Ale při takové složitosti to není ostuda se mýlit. Nepovažuji za přednost, že práci předkládám sám. Přes veškeré výzvy ke spolupráci, výzvy nejen nenašly u našich fyziků odezvu, ale ani odvahu snažit se proniknout do této mozaiky nejméně probádaného lidského vědění.

*V Černošicích u Prahy v září 1984
profesor František Kahuda*

Z VĚČNOSTI PŘICHÁZÍŠ

Vybrané myšlenky z knihy „Cesty vědomí, krok první“

Úvod

Prosím autora publikace „Cesta vědomí, krok první“ prof. Karla Makoně o prominutí, že jsem vybral ty myšlenky, které považuji za takové, které normální čtenář pochopí. Já jsem potřeboval mnohdy hodně času, abych některé pochopil. A musím se přiznat, že některé jsem nepochopil dodnes. A to mám určitou výhodu v tom, že jsme měli ve škole vyučovací předmět náboženství, takže život Ježíše mi nebyl neznámý, přesto požadavek autora pochopit symboliku Ježíše mi v mnoha případech dělal potíže.

Nyní mi dá dost práce vyrovnat se s poznáním, že křesťanské církve (hlavně katolická) po generace klamaly (a jejich individuální vědomí) chybnými informacemi o podmínkách k dosažení věčného života a zradou ideálu a učení Ježíše Krista. Ve své podstatě se staly politickými organizacemi s náboženským programem. Duch prvotní křesťanské církve, kde vedoucí byli pro vedení zasvěcení, v pozdější době vyvanul.

Autorovi se chci omluvit, že jsem řadu pasáží o Ježíši vypustil, protože se mnohé, podle mne nadbytečně opakovaly anebo byly příliš složité pro pochopení. Dále jsem vypustil z kapitoly „Vnitřní vysvětlení prvního kroku“ celou pasáž o Weinfutrově způsobu dosažení věčnosti tichou modlitbou, protože tato se v současnosti nikde nepraktikuje.

Co mne především zaujalo, byla skutečnost, že ještě v tomto časném světě musím plnit úkoly, pro které jsem se narodil takovým způsobem, že dojde k rozšíření individuálního vědomí na takovou úroveň, že ho zdrojové vědomí přijme ještě za fyzického života. Pochopil jsem, že už při prvním výdechu jsem napojen na věčnost uvědomovací silou.

Ing. Vlastimil Bažant

Z kapitoly: Nevyužitá vůle rozumu

Pozorujeme-li nově narozeného člověka, mělo by nám být nápadné, že u něho dochází teprve k postupnému pronikání jeho vědomí do světa kolem něho. Nabízí se toto vysvětlení: Nějaká uvědomovací síla, jejímž je člověk od svého narození nositelem, jakmile začne mít k dispozici lidské tělo s živým mozkem a s živými smyslovými orgány, zrakovými, sluchovými, čichovými, hmatovými a chuťovými, naplní je svou energií, takže při určitém napětí, které je udržováno jidlem, pitím a dýcháním, pohybem a mnoha podvědomými tělesnými funkcemi (pohybem srdce, střev, sekrecí atd.), dosahuje spojení se zevním světem (jímž je jak okolní prostředí, tak vlastní tělo), umožňuje příjem informací, které se ukládají a třídí v mozkové kůře. Tak člověk nabývá postupně ucelený obraz o svém postavení v tomto světě a o světě samém, rozvíjí schopnosti nejen reagovat na podněty zvnějška a srovnávat je s živou zásobou vlastních zkušeností a z nich vyvěrajících vlastních závěrů, ale i schopnost jednat, samostatně myslet, vybírat z proudu vjemů a podnětů podle své vůle a vytvářet si tak osobitý, individuální poměr ke všem věcem, lidem, myšlenkám atd., zkrátka má schopnost založit si vlastní individualitu.

Člověk si přitom všimne jen toho, že vládne svým tělem. Unikne mu, jakou povlovnou, dalo by se říci svízelnou cestou musel projít, než se s tělem ztotožnil.

Proto mylně sebe považuje za tělo, které má k dispozici, nebo zároveň také za rozum, za ono zpřeučení dojmů a zkušeností do individuálního celku. Vůbec se nemůže ztotožnit s uvědomovací silou, neboť o ní samotné nic neví, poznává jen účinky jejího působení, a to ještě jen přes mozek a smysly. Dokonce jde o pouhé poučení od lidí, že myslí mozkem. Ne že by to nebyla pravda, ale že nepřichází k tomuto poznatku vlastní zkušeností.

Těžší je odpoutat se od dojmu, že myslíme mozkem, když on je skutečně průchodícím místem, kterým probíhá uvědomovací síla, při vstupu do mozku, čistá, bez konkrétní náplně, a už proto nepostřehnutelná, z mozku pak vychází ověšená konkrétní zkušenosti. Jedině tak tomu však není od samého počátku naší existence na světě, ani v jejím průběhu. Do mozku neproniká jen čistá uvědomovací síla, nýbrž se do něho vrací ze smyslů a jiných tělesných orgánů, nikoliv už čistá, nýbrž oděná nasbíranými zkušenostmi z prostředí. Člověk si uvědomuje jen tyto „zabarvené“ procesy a vstupy, jako dojmy smyslového a jiné. Neuvědomuje si vůbec „čistý“, žádným dojmem nezabarvený vstup. Ptáte se jistě, zda-li vůbec takové vstupy uvědomovací síly existují a odkud přicházejí. Především už v samotné otázce je chyba ve slově „odkud“.

Ze zkušenosti se ví, a je to zkušenost známá už po mnoho tisíciletí, písemně dochovaná jen v Indii a v Číně, že uvědomovací síla, která dosud nevstoupila do lidského organismu, se nedá umístiti, protože není umístěna.

Budeme teď chvíli mluvit o této u nás už ztracené zkušenosti. To však neznamená, že bychom se měli spokojit s přejatou zkušeností a na ní ustrnout. Všimáme si jí jen proto, že není třeba vynalézat, co už je vynalezeno.

I kdybychom však přijali celou tuto zkušenost jako správnou, a nepřistoupili k vlastní zkušenosti, získáme jen „jasno“ o tom, jak tomu je, ale nepřejijeme se svým vědomím ani smrt, ani se v něm neocitneme, budeme-li např. uměle uspani při operaci nebo budeme-li spát tvrdým spánkem beze snů.

Rozlišujeme uvědomovací sílu od uvědomovací schopnosti, kterou zatím známe jako konkrétní schopnost uvědomovat si tento svět. Prochází-li uvědomovací síla živým lidským organismem za bdělého stavu, mění se v konkrétní uvědomovací schopnost v čase a v prostoru, Indové říkají, že ona neumístěná, neindividualizovaná uvědomovací síla prochází přes dolní konec páteře (muladhara), kde se mění v konkrétní náboj už měřitelný i fyzikálními přístroji, protože se odívá do lidské životní síly.

Protože nervem s koncem míchy je spojena celá lidská nervová soustava, proniká též do mozku a do smyslů. Muladhara je transformátorem uvědomovací síly. Tento transformátor ji přeměňuje tak, že může být využita ke vnímání tohoto světa, k ničemu jinému. Projde-li tato transformovaná uvědomovací síla dalšími transformátory přiřazenými k lidskému tělu (svadhista, manipura, anahata, adžna, višuddhi a sahasrara), umožní nám vnímat jiný svět, než na jaký jsme zvyklí, přičemž obvykle mizí vědomí o tomto „našem“ světě a je zastoupeno jiným uvědoměním jiného světa. Toto vytržení ze skutečnosti, kterou zažíváme, je také velkým nedostatkem této metody rozšířeného vědomí (kundalini joga). Tato metoda dlouho nepřináší rozšíření vědomí v pravém slova smyslu, nýbrž jen přesun vědomí z jedné jeho úrovně na druhou. Ježíš svým životem a poučkami tuto meto-

du nenavrhuje, nýbrž vede hned od samého začátku ke skutečnému rozšíření vědomí. Jak se to může stát, prozrazuje symbolikou svého života.

Můžeme si úvodem říci, v čem bude pozůstatvát náš způsob převodu projeveného vědomí, jímž je naše vědomí o tomto světě, do neprojeveného vědomí, jímž je zdrojové vědomí, které si neuvědomujeme a které je věčné, protože je nezávislé na času a na prostoru, čili, jak jsme si řekli, ještě neumístěné, a můžeme dodat a ještě nepartikularizované do času, nerozdělené časem a také i dějem.

Jednou větou: převod časoprostorového vědomí do nadčasového a tedy věčného spočívá v tom, že maximální rozvinutí bdělého stavu vědomí zaujetím pro konkrétní věc se zamění za zaujetí vůči zdrojovému vědomí.

Na první pohled je zřejmé, že se podle této věty nikdo nemůže zařídít, protože neví, jak se zaujmout pro zdrojové vědomí a co se jím rozumí. Celý postup má několik fází a první z nich by se dala nazvat novým protikladným vyžitím rozumu, protikladným k dosa- vadnímu způsobu využití.

Dosud jsme rozumovou činností rozvažovali, co máme dělat v čase a v prostoru, které jsou pro nás vymezeny, rozumovou činností se rozhodujeme pro to nebo pro ono, rozumovou činností postupně rozšiřujeme své vědomosti. Veškerá tato rozumová činnost má své meze. Nelze např. do paměti vpravit libovolnou míru vědomostí v libovolně zvoleném čase, nelze se s naprostou jistotou rozhodnout pro to či pro ono atd. Ale tato omezení kapacitou mozku a časem nejsou jedinými omezeními, která ohraničují rozumovou činnost. Jsou tu ještě důležitá omezení, např. příležitosti, přístupovým výběrem poznatků, odporem a náklonností, vrozenými schopnostmi a neschopnostmi, zapomínáním, stárnutím a kornatěním mozkové kůry atd.

Pouští-li se člověk do boje se všemi těmito omezeními jen proto, aby uskutečnil určitá předsevzetí v čase a v prostoru, časem se dostane na dno svých možností, musí časem rezignovat na další pokrok v tomto nebo v onom směru a nakonec se musí spokojit jen s pocitem zadostiučinění, že v životě něco dokázal, nebo zklamání, že nedokázal mnohé z toho, co si předsevzal. Ježíš však radí, aby se člověk pustil do uskutečňování vědomí, které nepomíjí, ale ne tak, aby opustil dočasné cíle, úkoly dočasného rozsahu, nýbrž aby tyto úkoly podřídil věčnému úkolu a tak sjednotil smysl veškerého svého počínání, učinil z něho prostředek k dosažení věčného cíle.

Tohle pochopili málokterí křesťané. Věří sice, že způsob, jakým žijeme, je rozhodující pro věčný život, ale domnívají se, že pro zachování života na věky nelze učinit nic jiného než mravně žít a modlit se. To je především příliš málo, než aby se tím dosáhlo vědomě žitého věčného života, a je toho příliš mnoho, než aby se dostávalo sil a času k získání věčného života zde na zemi, vědomě, zkušenostně, nikoliv jen prosbou, filosofováním nebo domněle (že bychom totiž pouze věřili, že jsme už získali život věčný, ale nepřesvědčili jsme se o tom). My víme, že Ježíš postupně přiváděl své učedníky k jistotě o věčném životě, a že tuto jistotu nabyli (symbol: seslání Ducha svatého), jakmile splnili podmínky, které jim stanovil.

Dokazoval, že celá cesta do věčnosti má zkušenostní ráz. Proto nezavrhl Tomáše, který nevěřil, že Ježíš vstal z mrtvých, nezavrhl svatého Petra, který

Ježíše třikrát zapřel, dříve než kohout jednou zakokrhoval, a proto dělal zázraky, tj. přesvědčoval fakty, kudy chodil, a to i své nejbližší učedníky, o nichž by se dalo předpokládat, že uvěřili, když opustili své rodiny a šli za Ježíšem. Ježíš si velmi vážil víry, ale zároveň uvažoval, jak je malá i u jeho nejbližších následovníků, a že by nedostačovala, kdyby ji byl nepodporoval důkazy.

Ještěliže takovou slabost víry projevovali přímí účastníci Ježíšových divů, jak můžeme chtít od křesťana, který postavil celou svou snahu jen na víře, aby nezakolísal a dospěl tam, kam se dá dojít jediné zkušeností.

Dáme-li rozumu možnost volně se rozvíjet bez ohledu na jeho možnost působit jako urychlovač (ochránce) při zrodu vědomí o věčném jeho původu, poženě nás stále jen k dokonalejšímu využití pomíjejícího života!

Jak jsme toho svědky, dopomůže nám k tolika překvapujícím znalostem o přírodních zákonitostech a možnostech, jak je využít, že v těchto částečných úspěších budeme čím dále tím více ztrácet koncepci věčného života. Za kus lepšího chleba, za dokonalejší využití pokladů tohoto světa prodáme lehce ideály věčného života.

Budeme si tedy teď všimnat rozumu jako regulátoru vůle, jako jednoho z významných prostředků na cestě do věčnosti, ale teprve později si doplníme obraz cesty o další prostředky a o další kroky, které na ní máme učinit.

Ježíš svým životem líčí vývojové stavy. My si nyní budeme pochopitelně všimnat nejnižšího, jakéhosi přechodového stupně, později dalších.

Celý výklad bude pojat jako zpřístupnění posledního starověkého a dnes jediného dochovaného zasvěcovacího návodu.

Pod pojmem „zasvěcování“ budeme rozumět působení na lidské vědomí tak, aby se napřed rozšířilo, a později, až dosáhne potřebné šíře, aby bylo schopno stát se nezávislým na dočasném jeho nositeli, lidském těle, a ještě dále na jakémkoliv časoprostorovém jevu a procesu.

Autor prof. K. Makoň odmítá řešení, které považovali za správné stoikové. Zenon si myslel, že jen manipulace s myslí jest rozhodující pro vstup do věčného života a že je tělo třeba odstranit, jakmile mysl vstoupila do věčnosti. Domníval se, že tělo je překážkou k dalšímu svobodnému rozletu mysli, protože ve chvíli extáze tělo nepocítoval a jeho mysl se stala svobodnou. Přestala být svobodnou, jakmile se mu vrátil pocit tělesnosti po konci extáze. Nevěděl, že během extáze živá hmota jeho mozku vázala podvědomí a paměť na sebe, takže se mohl oddělit od vnímání pomíjejícího světa. Potřeboval tedy i k extázi živého těla a byl by je mohl použít ještě při vyšších stavech vědomí. Obdobného podceňování z nedostačující informovanosti se dopouštěli středověcí křesťanští mystikové, zvláště asketové.

Domnívali se, že tělo je třeba jen umrtvovat, aby nepřekáželo vzletu ducha. Tělo pak bylo tak chatrným prostředkem k dosažení vědomí o věčnosti, že uneslo jen velmi malou míru toho, po čem tolik toužili, a co nazývali zduchovněním. Ježíš svými zázraky, při nichž léčil neduhy všeho druhu, ukázal zcela jasně, jak velmi záleží na zdravém těle, nepodceňoval jeho funkce a cenil si je jako nezbytného prostředku k přechodu do věčnosti.

Z kapitoly: Vnitřní uskutečnění prvního kroku

Mnozí lidé, kteří se dozvídají o významu jakéhokoliv lidského vnitřního uskutečnění na prvním kroku cesty do věčného života, by je rádi zažili, ale i když vědí, že nejpříhodnější způsob je nějaká vnitřní modlitba, a i když jsou o ní, tj. o její technice, velmi dobře poučeni, přece při ní nedospívají i při nejlepší vůli a velké vytrvalosti tak daleko jako sv. Josef nebo Zachariáš, aby zkušenost z ní vyplývající měla takovou váhu, že by obrátila jejich život naruby, aby totiž veškeré myšlení a činnost posvětili ústředním smyslem, symbolicky řečeno, učinili z nich službu Bohu, nesymbolicky řečeno, aby netříštili svou vůli a síly nadále do tisíců drobných úkolů, jak je překládá člověku každodenní způsob života, nýbrž aby se tyto střípky sil staly drobnými, vědomě prováděnými krůčky do věčnosti. Zase symbolicky: Josef dělal nadále svou tesařinu, ale proto, aby uživil Pannu Marii a Ježíše, ne pro časné, vlastní účely.

Znárodně si věc grafickým symbolismem.

Předpokládejme existenci nerozlišeného vědomí, které existuje všude mimo čas a prostor. Má pro nás velmi důležitou vlastnost, vykonává tlak na všechno, co je v čase a v prostoru, tedy i na neživou i na živou hmotu. Dostane-li se do styku s tak připravenou živou hmotou, jakou jsou volní střediska v lidském těle, v mozku, přetaví se jimi do časoprostoru. Člověk nepozná, ani nemůže poznat, že při jakémkoliv projevu vůle používá této přetavené nerozlišené původně do ničeho nevlité, nikam konkrétně nepůsobící, nýbrž všeobecně bez rozlišení tlačící síly vědomí. Zachází s ní jako se sobě vlastní, z něho pocházející. V této domněnce je utvrzován ještě tím, že vůli může podporovat, vypěstovat, volně zaměřovat. Ano, to všechno může, ale jenom jedním směrem, k rozvinutí života ve hmotném světě, nebo lépe ve světě časoprostorovém. Proč? Nerozlišená síla vědomí, jakmile jednou přeteče a proteče volními lidskými středisky, nemá už povahu nerozlišené uvědomovací síly, nýbrž povahu konkrétní vůle, svým způsobem povahu časoprostorovou, a proto působí jen v čase a prostoru, takže vědomí, které máme k dispozici, je jen vědomím o kategoriích v čase a v prostoru.

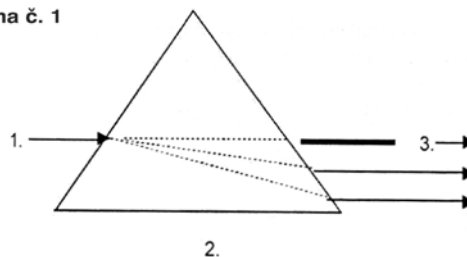
Jak je možno se s tímto vědomím obráceným navenek dostat zpět do nerozlišeného věčného vědomí, ve kterém jsou zapsány úkoly věčné, tedy nerozlišené.

K těmto úkolům se člověk dopracovává postupně (sv. Josef, Zachariáš, Jan, malý Ježíš atd.). Rozmluva s andělem není sama o sobě tím nejvyšším stykem s věčným životem, protože se vyznačuje ještě diskursivností, která je svým způsobem překladem bezčasové pravdy do děje vyjádřeného větou, slovy. Přece však svým způsobem je i tato zkušenost bezčasová a tedy věčná, jenže hned při svém zrodu se rozkládá do časoprostorového projevu, jímž je řeč. Tím sice nabývá na běžné srozumitelnosti, ale také pozbývá na síle. Jeví se člověku jako výjimečný záblesk něčeho dosud nepoznaného, jelikož člověk nedokáže tento projev věčnosti udržet ani na okraji věčnosti, hned podle svého zvyku jej strhává k sobě mezi pomíjející soudy. Proto se s ní Zachariáš začal hned rozumově vypořádávat. Přece však i Zachariáš, aby mohlo dojít k vědomému zásahu věčnosti do časovosti, musel umět vyřadit souvislý rozumový, diskursivní rozklad věčného vědomí. Musel vytvořit skulinu mezi sledem myšlenek a volných reakcí. Pak ovšem podle dosavadního ničím nepřerušovaného lidského zvyku prolil novou zkušenost sitem

volního a rozumového střediska. Rozdíl mezi tím, co zažil, a mezi tím, jak my si počínáme s látkou nerozlišeného vědomí, která je nám stále k dispozici, je ten, že Zachariáš přece jen způsobil nebo dovolil, aby věčné vědomí obešlo překážku volního střediska.

Uchýlíme se ke slíbenému grafickému připodobnění, kterým si přiblížíme pochopení nerozlišeného a rozlišeného vědomí (s tímto druhým jsme ve styku). Je třeba upozornit, že kresba je schematická, nejde o lom světelných paprsků, nýbrž o lom nebo rozklad nerozlišeného vědomí do konkrétních představ, konkrétních hnutí vůle a konkrétních myšlenek.

Schéma č. 1

1. tlak	2. vstup	3. projevující
nerozlišeného	nervovými	se konkrétní
vědomí na živou	středisky, kromě	myšlenky a
hmotu lidského	jiných také mozkiem	smyslové vjemy
těla, zvl. na mozek		

Tlak nerozlišeného zdrojového vědomí se do určité míry podobá dopadajícímu paprsku slunce na hmotu. Paprsek je pro nás neviditelný, konstatujeme jen, že slunce svítí, že je světlo. Projde-li však tento paprsek prismaticem (hranolem průsvitného, průhledného skla - obdoba propustnosti lidského živého organismu), rozloží se na škálu barev, které jsou viditelné. Bílá, lépe řečeno neviditelná barva, se rozloží na celou řadu viditelných barev, od fialové až po červenou. Je to řada vnímatelných barev, které skládají naši vizuální podobu světa, a řada neviditelných barev, které souhrnně jmenujeme na jedné straně škály viditelných barev jako ultrafialové, tj. za fialovou se nacházející, a na druhé straně škály viditelných barev jako infračervené, za červenou se nacházející. Podobně je tomu s účinky lidským, živým tělem rozloženého nerozlišeného vědomí. Některé účinky jsou zjistitelné, jiné jsou nezjistitelné, přestože existují.

Nás nyní zajímá fakt, že se rozkládá též síla nerozlišeného vědomí vstupem do lidského těla, takže při výstupu z něho se projevuje v běžné, „nezázračné“ intenzitě, za to však konkrétně, a to ve schopnostech vidět, cítit, rozumně uvažovat, něco chtít atd. Už pro malou intenzitu, kterou má ve svých složkách, nemůže se žádnou složkou vrátit zpět do nerozlišeného vědomí, byla by „odmítnuta“, dá-li se to tak říci, poražena, podána zpět, protože jako taková změnila už funkci. Proto mohl sv. Jan, který se osobně stýkal s Ježíšem, napsat: „Boha nikdo neviděl“. Situace však není tak beznadějná. Víme, že některá z těch složek, jak nás upozorňuje Ježíš, má schopnost shromáždit okolo sebe, vázat na sebe sílu ostatních rozložených složek, vytvořit mohutný proud, který se rovná opět něčemu, co je velmi blízké onomu nerozlišenému vědomí, a proto se s ním může znovu setkat.

Jmenujme si aspoň tři nejvýznamnější složky, nebo lidské schopnosti, jimiž se dají sjednotit všechny ostatní:

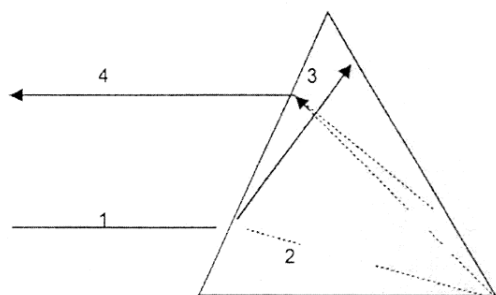
1. Za prvé je to láska, která dokáže sjednotit celou lidskou bytost a podřídíť sobě všechny ostatní složky. Bible tento fakt často dokládá příklady. Na prvním kroku lze těžko vzbudit tak silnou, sjednocující lásku. Lze tam však být úplně zaujat vznešeností cíle.

2. Intenzivní zaujetí navenek podobá se lásce a dokáže dokonale lásku zastoupit v její funkci sjednotit s věčností. Proto se Ježíš snažil toto zaujetí vzbudit u všech, které zval, aby se stali jeho učedníci. V krajním případě může být zaujetí motivováno i strachem. I takové zaujetí dokáže sjednotit všechny lidské síly. Ježíš nežádal obecně od svých učedníků tak silnou lásku, která by jejich lidské síly beze zbytku sjednotila, i když ukázal, že by to bylo nejlepší. Žádal však bezvýhradně zaujetí pro věčnost, pro království Boží. Na příkladě Jidášově se ukazuje, že ten z učedníků, který byl zaujat ještě sám sebou více než ideálem, který hlásal Ježíš, musel zradit a spáchat sebevraždu. Dívejme se na Jidášovu sebevraždu symbolicky. Každý člověk, který je zaujat sám sebou a svými věcmi, nějakým druhem vlastnění, páše na sobě sebevraždu, neboť fyzicky umírá, aniž by svým vědomím přešel do věčnosti. Protože zaujetí je obecně přístupný prostředek, jímž se dá vstoupit do věčného vědomí, budeme se jím po všech stránkách zabývat podrobněji.

3. Konečně je to víra, na níž Ježíš často ukazuje a praví o ní, že by mohla hory přenášet. Ježíš se snaží podporovat ve svých učednících víru, dobře však ví, že až do určitého stupně zralosti to bude snaha marná (Petrovi říká o tom: „Petře, dříve než kohout zakokrhá, třikrát mě zapřeš.“ Nebo při bouřce na jezeře: „Malověrní, což nevíte, že jsem s vámi?“, atd.).

Dalo by se znázornit, že každý z těchto tří prvků působí takto:

Schéma č. 2

Tlak nerozlišeného vědomí (1) se sice musí rozvinout uvnitř člověka (2) do lidských vlastností, neboť taková je zákonitost styku bezčasového s živou hmotou člověka, nadanou transmutačními (přeměňovacími) schopnostmi, avšak toto rozvinutí se stává prostředkem zaujetí (3) pro věčný cíl, aby se člověk mohl odebrat do věčného vědomí (4). Musíme se pozastavit ještě nad dvěma problémy:

a) nad smyslem rozvinutí věčného vědomí do pomíjejících složek, např. do lidských vlastností,

b) nad koexistencí věčného vědomí s našim odvozeným dočasným vědomím.

Schemata č. 1 a 2 jsou pouhými podobenstvími, která mohou vyjádřit skutečnost jen obrazně a přibližně. Tak např. ve schématu č. 2 směr 1 a 4 jsou směry

opačnými, jak se to člověku jeví. Skutečnost je jiná. Všechno, co je bezčasové a bezprostorové, tedy i zdrojové vědomí, nesmíme si představovat nějak vedle nebo jen mimo časoprostor. Také, řekne-li se, že bezčasové a bezprostorové je obsaženo uvnitř časoprostorového, je to chybná formulace. Mezi časoprostorovým a bezčasovým je jen rozdíl ve stavu. Bezčasové se podobá všudypřítomnému roztoku, který někde vykrystaloval, např. v časoprostoru, a v něm zase ve hmotě.

Tak např. by se dalo připodobnit bezčasové živému semenu, ve kterém je nějakým způsobem obsažen celý budoucí velký strom. Jistě vám toto podobenství připomíná Ježíšovo podobenství o hořčičném zrnku nebo o malém množství kvasu, které vzala žena a zadělala do velkého množství mouky, která pak všechna zkvasila. Přidáváme si však podobenství o semeni velkého stromu, protože nám přibližuje představu existence všeho, co se objevilo v čase a v prostoru. Chceme říci, že existují semena stromů kromě vzrostlých stromů a některé z těch semen jistě za příhodných podmínek se změní ve stromy. Právě tak existuje bezčasové připraveno uvnitř člověka i uvnitř vesmíru (slovo „uvnitř“ je nevýstižné, ale nedá se nahradit ničím lepším).

Působí-li např. věčné, nerozlišené vědomí v lidském organismu, dopomáhá nejen k tomu, že člověk může nabýt bdělého stavu nebo spát, nýbrž i k tomu, aby si zapamatovával, co učinil, co vnímal smysly, aby si vytvářel poměr ke vnímanému a k pochopenému. Zredukujeme si všechny tyto následky funkcí živého organismu na zapamatování. Paměť je totiž jedním z nejvýznamnějších následků lidského života. Ona představuje záznam o tom, co prošlo smysly při vnímání zevního světa, takže se člověk může tímto záznamem, pokud je dost jasný, řídit v obdobných situacích, pomocí paměti se naučí například mluvit, jednat podle potřeb vlastních i společnosti, ve které žije atd., pomocí paměti rozvíjí svůj pozemský život v plný život lidského jedince. Kdyby měl menší paměť, jako např. má kůň (asi jednu pětinu lidské paměti, ovšem v určitých směrech), nemohl by do té míry rozvinout svůj lidský život, aby na zkušenosti s pomíjejícím světem mohl naroubovat zkušenosti např. s věčným vědomím. Nebyl by např. schopen abstrakce, což je nepostradatelná vlastnost na cestě do věčnosti.

Přijmeme-li za správnou nezvyklou definici paměti, že je to také nejen záznam, ale i určitý náboj, asi jako ten na magnetofonové páse, a má dvojí povahu:

1. konkrétního záznamu
2. náboje jako takového.

Reprodukcí se tento náboj nezničí, ba naopak, podobně jako u magnetofonové pásky, není-li občas přehrána, ztrácí na své kapacitě. Také paměť musí být cvičena, aby se neztratila. Nás však zajímá akumulace oněch pamětních prvků po stránce nábojové.

Nepřipadá vám, jako by byl sv. Josef ztratil paměť, když se najednou pustil do něčeho jiného, než co měl v úmyslu dělat. Nebo obdobně: Když prostí rybáři odešli od svých rodin za Ježíšem, nepřipadá vám, jako by vymazali vzpomínky na své rodiny z paměti? Jak jinak jednal Zachariáš, který si vzpomněl na stáří své ženy a vlastní, a byl za to potrestán. Podíváme-li se však na činnost sv. Josefa a učedníků, vidíme, že u nich došlo k převedení paměti do provádění nových úkolů způsobem a měrou, o kterých bychom se vyjádřili jako o způsobech hrdinných skutků, prováděných nebývalou silou a rozhodností. A zde jsme u kořene věci.

Zaujetí nám umožňuje posbírat náboj veškeré paměti, veškerého záznamu o prožitém životě a vytvořit tak z něho sílu, která se rovná vstupní síle věčného vědomí (na schématu č. 1 označené číslem 1, na schématu č. 2 pak čtyřka se rovná jednotce, představuje nikoliv směr zpět, ale uzavřený okruh spojení uprostřed života pomíjejícího s životem věčným, a to vědomé spojení). To je hlavní smysl rozvinutí věčného vědomí do pomíjejícího projevu. Zkušenosti se životem v časoprostoru se přenášejí do věčnosti. Celý vesmír, jehož nedělitelnou částí je člověk, nabývá v člověku, který zvítězil nad smrtí podobu nepostradatelné zkušenosti. Tím je do určité míry zodpovězen i druhý problém, koexistence věčného vědomí s naším odvozeným vědomím.

Vraťme se k zaujetí jako k nepostradatelnému prostředku prvního i dalších kroků.

Rozlišujeme zaujetí dvojího druhu: chvilkové a dlouhotrvající. Máme dostatek životních zkušeností, abychom už věděli, že intenzita zaujetí je obvykle největší na začátku a že obvykle zaujetí ochabuje, nedokážeme-li je hned převést do uskutečnění, nerozhodneme-li se jednat podle svého zaujetí, rozhodnout se k činu. Vede-li nás nějaké zaujetí, abychom se rozhodli k něčemu, čím uskutečníme cokoli časného, pomíjejícího, převedli jsme zaujetí do zevního světa, do dalšího rozvinutí pomíjejícího života, jaksi do šířky, jak je znázorněno na schématu č. 1 (čarami 3).

Učinili jsme však hned na začátku chybu, která se nám pravděpodobně, nebo téměř jistě vymstí. Zjistíme, že první zápal pomine a že nejsme trvale schopni jednat podle svého prvního rozhodnutí. Pozorujeme, že naše vina je v tom, že jsme ochabli ve sledování svého rozhodnutí, že opadlo naše zaujetí. Pomine-li zaujetí, obvykle se zmenšují i účinky našeho dalšího snažení.

Symbolismus Ježíšova života nám opakovaně praví, že k ochabnutí nedojde jen tehdy, když zevnímu uskutečnění předchází vnitřní uskutečnění, když krok, který má být učiněn v poměru k zevnímu světu, je napřed učiněn v mysli, uvnitř lidské duše. Tak např. početí Panny Marie bylo pochopitelně příčinou jejího těhotenství, rozhodnutí Josefovo bylo zárukou uchránění Ježíše před smrtí z rukou Herodových atd. Zkrátka kvalitativní změna v Ježíšově životě vždycky nastává po náhlé události.

Dosud se nad těmito událostmi nevěřící usmívali a litovali každého, kdo byl ještě schopen jim věřit a příkládat jim větší váhu než pohádkám. Naproti tomu věřící říkali: „Kdyby se mi zjevil anděl, tak bych byl také jiný, také bych se změnil. Ale to jsou věci, které se dnes už nedějí, věk zázračných událostí už pominul.“ Mýlí se jedni i druhí. Zázračné události, které byly mezníky v Ježíšově životě, jsou symbolem něčeho navíc, co běžný život neobsahuje, a čemu zde říkáme vnitřní uskutečnění, na němž je zázračné jen to, že člověka mění, jako konečně každá převratná událost aspoň na chvíli každého mění. Dejme tomu, přežije-li někdo těžkou přírodní nebo jinou katastrofu, nebo těžkou chorobu, cítí se jako znovu narozený, jen těžko zapomíná na to, co se s ním stalo, a těžko se vrací do starých životních kolejí. Mezi takovými otrěsnými událostmi a vnitřním uskutečněním je však podobnost jen v náhlosti a naléhavosti případu. Je pochopitelné, že „zjevení anděla“ stojí na opačné straně události svým kladným smyslem, než např. přírodní katastrofa, kterou někdo přežil. Také následky po přežití katastrofě jsou opačné povahy než následky po „zjevení anděla“. Po katastrofě se člověk všemožně snaží, aby se zase dostal do nor-

málního, bývalého stavu, kdežto po andělském zjevení se nikdo z těch lidí tak vyznamenaných nesnažil o to, aby jednal jako předtím. Po zázračném zjevení nastala hlubší či mělčí zázračná proměna, a když měl někdo ke zjevení třeba jen nepatrné výhrady, byl potrestán (např. Zachariáš němotou).

První, co nám napadne před rozluštěním symbolu různých zjevení nebo jiných zázraků, je, že existuje jednota mezi zázračným zásahem do života člověka a mezi jeho trvalými následky. A zde je klíč k rozřešení záhady všech těch převratných událostí. Protože existuje naprostá jednota mezi zázračnou událostí a jí odpovídající změnou, která je pak vyjádřena nějakým dějem, jde už jen o to, dokázat převést děj na jinou odpovídající jednorázovou událost, která je v Bibli podána jen zázrakem (symbolem), ale není rozepsána.

Převést děj, který následuje po zázračné události, znamená vyčíst o jaký zásah bezčasového zdrojového vědomí do odvozeného, do časového zarámování šlo. Kdo na tohle přišel svou zkušeností, tomu se i nejobyčejnější děj, který před ním probíhá, jeví stejně zázračný, jako onen zásah zdrojového vědomí. Tato zkušenost totiž spočívá v tom, že ustavičně se bezčasové transformuje na časové. Je stejně zázračné, že se bezčasové přetváří na časové (tj. že po „zázraku“ následuje nová úroveň v ději probíhajícího myšlení a jednání), jako že může časové (děj životní) přejít do bezčasového vědomí, že si je můžeme uvědomit uprostřed běžícího času.

Začneme svůj výklad z tohoto konce: Jak uspořádat svůj děj v čase. Jakmile nám bude jasno, že zázračně nic z nebe nespadne, že tzv. zázrak je výsledkem stupňovaného úsilí jiné povahy, než je obvyklá, pak si uvedeme pojem zázraku na pravou míru, nebudeme už zázrak považovat za zázrak, nýbrž za něco, co nám představuje kvalitativní skok, ke kterému byla dávno připravována půda.

Neměli bychom být na pochybách o tom, že hlavní část přípravy, kterou budeme nazývat vzdálenou, je už hotova, máme-li totiž k dispozici dospělého lidského jedince, který představuje výslednici půl miliónu let vývoje lidstva. Je třeba provést jen přípravu blízkou a bezprostřední.

Blízká příprava je pro první krok (pro narození Ježíše) znázorněna symbolicky oněmi staletými čekání na Mesiáše a Spasitele při současném rozvíjení světského života. Toto rozvinutí však nesmí být libovolné, nesmí být ponecháno jen okolnostem a zálibám.

Nejdále pokročili s přípravou na věčný život ti (bez ohledu na to, zda jsou věřící či nevěřící), kdo zapomínají na sebe pro věc, o kterou jim jde. Každé soustředění na jakoukoliv činnost, která není prováděna s přímou myšlenkou na osobní prospěch, nýbrž proto, aby byla dovršena, vyvádí člověka z úzkého vězení jeho odvozeného já, osvobozuje ho od něho samého. Splní-li se tato podmínka co nejdokonaleji, ocitneme se už na pokraji samotného „zázraku“, že se totiž už do té míry připravíme širšímu životu, který představuje zdrojové vědomí, že je-li provedena ještě jakási bezprostřední (nejbližší) příprava, přeskočí jiskérka spojující ono jedním koncem oddělené naše já (tím koncem, který míří k uskutečnění „svého“, k vlastnění) se zdrojem, s oním „zázračným, andělským“ atd. Ono rozšíření záznamu ze sebe na zájem o věc mimo sebe a své, charakteristické pro první krok, v dalších krocích je obdobné a stoupá až k úplnému opuštění sebe a svého. Všimněme si však, že i Ježíš k tomuto přerůstání pro

křest v Jordánu, dozrává třicet let a přeměna se pak dovršuje v okamžiku.

Při křtu v Jordánu sv. Jan strašením z konce světa se snažil vyburcovat křtěné k větší zaujatosti ke změně svého dosavadního života. Teologové se sice obávají prohlásit, že se Ježíš a Jan mýlili, protože fyzický konec světa tehdy nenastal, horší však je, že se distancují i od neustále platné stránky těch hrozeb, od jasně podané poučky, že vlažný člověk neudělá ani krok na cestě do věčnosti.

Musíme popravdě říci, že při hlásání křesťanské víry a při její obnově po celý středověk a dokonce až donedávna, byl konec světa, který hlásal Jan a Ježíš, nahrazen strašením pekelnými mukami a věčným zavržením. Strašit v naší době s koncem světa bylo arci neúnosné. Strašení pekelným ohněm působilo na stále menší počet lidí, až se stalo pro většinu lidí směšným. Proto se od něho potichu ustoupilo. Jakým způsobem však nyní lze způsobit pocit naléhavosti, jakým způsobem lze z člověka vlažného udělat člověka horkého, jak požaduje Bible. („Buď horký nebo studený, ale nebuď vlažný, nebo tě vyvrhnu z úst svých.“) Do věčnosti opravdu nevejde člověk vlažný, protože ten nesjednotil okolo dominujícího citu nebo převládající vlastnosti nebo naléhající nutnosti nebo pocitu bezprostřední zkázy nebo bezprostřední příležitosti všechny své lidské schopnosti, nesjednocuje všechno, co z věčnosti bere, a proto se tím, čím disponuje neocitne na úrovni toho, co přejímá, nespojí se vědomě s věčným vědomím.

Při burcování lidí měli Jan i Ježíš něco společného. Naléhavě žádali, aby člověk ihned opustil dosavadní způsob myšlení a všechno, co s ním souvisí, i kdyby to měla být vlastní rodina a všechn majetek, a šli za nimi, činili pokání atd.

Z toho vyplývá, že při prvním kroku nelze a ani není třeba se starat o to, aby člověk všechno pochopil v tom nejhlubším slova smyslu, nýbrž je třeba klást důraz na vzbuzení pocitu nutnosti, naléhavosti, že ten krok musí být učiněn.

Co může způsobit, a také fakticky způsobí, že první krok je účinný. Všimněte si rozhodnutí sv. Josefa. Nekladl žádnou oddalující podmínku. Ihned začal místo sobě sloužit Ježíši, který se dokonce ještě ani nenarodil. Jedině proto se směl a mohl stát Ježíšovým pěstounem.

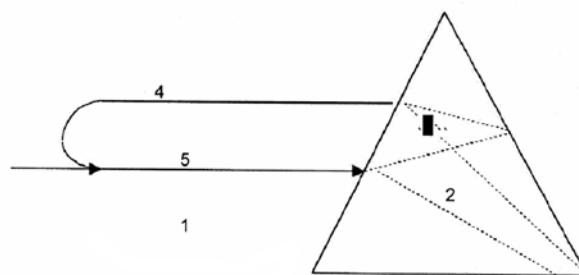
Objasněme si ještě jednu základní pojmy, protože na jejich pochopení velmi záleží. Jejich pochopení neklade totiž žádné velké požadavky na filosofické myšlení. Jsou snadno pochopitelné pro všechny dospělé lidi s běžnou inteligencí.

Začneme u pojmu věčné vůle. Naše lidská vůle, aniž si to vůbec uvědomujeme, nás vede k tomu, abychom rozvíjeli „svůj“ pomíjející život a v tomto jeho rozvíjení pokračovali až do skonání všech lidských sil. To do určité míry není počínání chybné, protože kdybychom nerozvinuli svůj život, nejen že bychom byli přítěží pro lidskou společnost, ale byli bychom půdou nezoranou, do které by se nedalo zasít semeno věčného života (symbolicky Ježíš). Naproti tomu věčná vůle je kromě jiného oním v celém vesmíru zřejmým vývojovým tlakem, který nedovoluje ani člověku, aby setrval na určitém vývojovém stupni a byl s ním spokojen. Zůstane-li s ním spokojen, nepřezije svou smrt. Každý člověk by měl dokázat po rozvinutí svého pomíjejícího života nerozvíjet jej nadále pro další pomíjející život, nýbrž rozvíjet jej proto, že pomíjející život je jediným možným

východiskem pro vědomě žitý věčný život. Kdo nemá k dispozici rozvinutý pomíjející život, nemůže pomýšlet na přechod do věčného života.

Nyní k pojmu vědomě žitého věčného života. Navážeme na schéma č. 2.

Schéma č. 3

Pospojované odvozené síly člověka (3) mají nejen schopnost proniknout do zdrojového vědomí (1), nýbrž i odtamtud znovu působit (5) ve shodě se zdrojovým vědomím (1) zpětně v lidském vědomí, celé je prostoupit, čili v řeči, kterou používá Ježíš, znát a konat vůli Otcovu. S tímto souběžným, vědomě probíhajícím lidským vědomím, s vědomím zdrojovým, je samozřejmě spojeno i vědomí o existující sounáležitosti obou. Je to stav vývojový, který lze do nekonečna zdokonalovat.

Setkáváme se na mnoha místech už ve Starém zákoně s očišťováním, která byla symbolizována buď vypráním rouch (II. Mojžíšova 19.10) nebo s nimi umytím i sebe celého (III. Mojžíšova 14.8). I před prováděním nějakého významného díla, které symbolizovalo něco vznešeného, jako třeba stavba jeruzalémského velechrámu, všichni stavitelé se důkladně umyli (viz Esdráš 6.20). Ještě důrazněji židovští proroci nařizovali tělesnou čistotu jako předobraz mravní čistoty.

Křest právě jako ono vybídnutí k následování, to jsou jakási vyšachování vlastní vůle kajícíka, obdobně jako něčím takovým byl los Zachariášův, po němž se zjevil anděl, čili uvolnila se síla „zázračná“, nadnormální, která pak mohla být uplatněna v běžném životě. A o toto uvolnění síly, která se za běžných podmínek nedá zajistit (symbolicky: anděl se nezjevuje), jde při vnitřním uskutečnění na prvním a na dalších krocích. Bez tohoto uvolnění síly, která dokáže člověkem hnout směrem, který si předem udá, není možno získat základnou poznání, z níž je možno vyjít i do vnějšího světa bez nebezpečí, že se tato síla zase ztratí. Jak ale nabýt onoho směru myslí (ducha) do věčného života, když jsme se s věčným životem ještě nikdy nesetkali, když nevíme, kde je, kde ho hledat? Otázka je sice kladena chybně, ale protože bývá tak formulována, nebudeme chybu v ní obsaženou rozebírat. Příklady ze života Ježíšova nám nabízejí trojí druh prostředků.

1. Křest nebo zvnějšku obdobným způsobem jako křest navozený stav duše.

2. Ticho, které může přejít do pokoje.

3. Zvuk, pokud možno hraniční, stojící na rozhraní ticha a pokoje.

K prvnímu prostředku by se dalo říci nejvíce nejen pozitivního, ale i kritického. V části Nového zákona, ve Skutcích apoštolů, čteme, že Ježíšovi učedníci

křtili toho, na koho viděli sestupovat Ducha svatého. Tato skutečnost nám prozrazuje, že poznávali připravenost lidí velmi snadno. Dnes je tomu naopak. Nikdo, kdo křtí, nepoznává s podobnou jistotou připravenost pro křest. Křtí se tedy za jiných podmínek a okolností a také s jinými účinky. Křest přestal mít povahu vědomého spojení s věčným vědomím tak, jak ho zažívali křtící apoštolové, a tak jak ho prožívali pokřtění.

Křest má svůj původní význam - nabytí osobní zkušenosti s navázáním styku s věčným vědomím, jak bylo ukázáno na křtu Ježíše v Jordánu - jen tehdy, je-li proveden bezprostředně ve chvíli dokončené přípravy na tuto zkušenost. V čem spočívala dokončená příprava k vědomému spojení lidského vědomí s věčným vědomím. Lidé před pokřtěním byli přesvědčeni, a s tímto přesvědčením ke křtu přicházeli, že jediné toto vědomé spojení s věčností má pro ně význam, že nic jiného v životě nemá pro ně takovou cenu. V tomto momentu využívali apoštolové jejich duševního stavu a křtili je. Čili lidé před křtem jen toužili po naplnění nového smyslu života, a apoštolové jim pomohli křtem k tomu, aby se jim tato touha promítla do jí odpovídající zkušenosti.

Proč právě křest může být jako nejsnazší spojovací způsob? Protože přechod z přípravy ke vědomému spojení s věčným vědomím může nastat nikoliv pomocí roztržitěné, zlomkovité lidské síly, tedy ani z vlastní vůle, nýbrž přelitím pospojovaných lidských sil třeba prostřednictvím víry nebo lásky do nerozloženého vědomí, a tím bylo pro lidi působení ducha svatého, o němž nic konkrétního nevěděli (protože nic konkrétního o něm nevěděli, byli svědky jen jeho obecného působení). Tímto odevzdáním se nerozlišenému vědomí ztráceli lidé konkrétní vědomí a nabývali vědomí věčné podstaty svého života, která je rozlišená, má charakter prvku, který např. spojuje jednoho člověka s druhým.

Dospěli jsme k jednomu z důležitých dílčích závěrů: Rozumová činnost je pohybová činnost, odvozená z pohybu hmoty, ať už smyslově vnímatelného nebo prostě existujícího, ale smyslově nepostřehnutelného. Nebýt tohoto pohybu uvnitř hmoty, přestala by existovat jako hmota a začala by existovat jako její nepohyblivý zdroj, který se nedá vnímat ničím, co je v pohybu. Pohyb hmoty a ve hmotě je umožněn tím, že hmota stojí na pevném, nepohyblivém základě. (Vnucuje se nám tu přirovnání se strojem, který se může pohybovat, protože jeho pohyblivé části jsou zamontovány do nepohyblivých se částí a někdy do pevné podstaty.)

Nepohyblivý základ pohyblivého lidského vědomí nazýváme zdrojovým vědomím. Nepohybovost je obsažena v pohybovosti, každý pohyb je umožňován něčím nehybným, nebo aspoň relativně nehybným v poměru k pohybu toho, co je na tom relativně nehybném závislé svým pohybem. Např. důvěrou v nositele zdrojového vědomí můžeme odstranit myšlenkový pohyb a popřát nepohybové části vědomí možnost, aby se projevila. V tom spočívá „zázračnost“ změny ve vědomí způsobené křtem. (Důvěra Ježíšova v Jana Křtitele, že může jako nositel věčného vědomí, nebo zkušenosti o něm, navodit tento stav i u něho).

Dříve jsme si řekli, že je třeba soustředit všechny lidské síly za účelem nalezení věčného vědomí (to

odpovídá Ježíšovu požadavku, který vyjádřil náboženskou mluvou takto: „Hleďte především království Boží.“ Soustředění těchto sil však nevede k ničemu jinému než k zajištění předpokladů pro spojení našeho vědomí se zdrojovým, tedy představuje dokonalou přípravu. Potom jsme si však vysvětlili, že nemá-li zůstat navždy jen u přípravy, je třeba tyto síly svým způsobem obětovat (jakmile jsou soustředěny) v podobě trpného očekávání.

Kromě křtu zachoval ještě starší obřad, který od svého vzniku měl charakter spojovací, a jeho nejzachovalejší podoba je zpodobněna katolickou mší svatou, bohužel v podobně čisté formě, v ničem jiném. V ní nacházíme podle prastaré moudrosti rozpracovánu do všech podrobností nejen správnou přípravu k vědomému spojení s věčným vědomím, nýbrž i popis okolností, za kterých příprava přechází ke spojení. Mše svatá předpokládá, že člověk, který se pomocí ní posvěcuje vyšším vědomím, žije dvojitým životem: světským, v němž se stará jen o pomíjející záležitosti jen s přihlédnutím k jejich mravní náplni, a duchovním, kterým se mimo mši, a mimo modlitbu, projevuje jen touhou po věčném životě, která je každému zdravému lidskému jedinci nejen vrozena, ale i se projevuje v jistotě jeho počínání. Při takové dvojkolejnosti života by nikdy, z důvodů naznačeným grafem 2 a 3, nemohlo dojít ke spojovacím stavům. Proto příprava při mši svaté má za úkol převést člověka úplně ze světských starostí k jedinému zájmu - o život věčný. Při původní agapé se tato příprava prováděla velmi prostě. Každý účastník agapé přinesl s sebou nějakou malou oběť (obětinu). Důležité a rozhodující přitom bylo, že tato malá oběť v myslí obětujících zastupovala člověka, který ji přinesl. Tehdejší člověk se dokázal i se sebemenší obětí ztožnit, čili s touto obětí obětovat i sebe, najít v této oběti konkrétní příležitost obětovat sebe. Právě ten nejprostší člověk neschopný abstraktního myšlení dokázal se takovýmto prostým způsobem odevzdat. Kněz pak učinil za něj to, čeho jednak nebyl schopen, a jednak co také nemůže nikdo sám za sebe provést (viz křest).

Oběť, kterou provádí kněz u oltáře, má představovat i oběť života, všeho, co člověk má k dispozici, nebo aspoň oběť některých podstatných, tj. činorodých vlastností věčnosti. Např. sv. Josef se obětoval především láskou. Ve mši svaté se přesně rozlišuje, co člověk má udělat vlastní vůlí, a co musí ponechat jiné vůli, které zatím nerozumí, onomu obecnému tažení, jehož podstatu symbolicky znázorňuje kněz. Kdybychom si počínali jinak, než jak nám tato moudrost napovídá, ustrnuli bychom na určitém stupni vývoje, přestože by naše vůle byla dobrá, nehledě na obtíže, které bychom si způsobili.

Člověk přináší svou oběť, sama sebe, a vkládá ji do rukou kněze. Pohledme, co ten s ní dělá. Proměňuje ji v oběť Ježíše Krista, v tělo a krev Páně. Přítomní se na tomto proměnění zatím podílejí jen pasivní účastí. I nejdokonalejší oběť nedokáže naše oddělené lidské vědomí převést do věčného vědomí, ať už se o přechod snažíme jakýmkoliv způsobem. Neobejdeme se bez prostředníka. Tím nemusí být kněz. Sami svou vůlí nemůžeme prorazit do věčnosti (to v grafech nemohlo být a nebylo znázorněno).

Ing. Vlastimil Bažant

KORONAVIRY A IMUNITA

Koronaviry byly objeveny v 60. letech minulého století. Jsou ze skupiny velkých obalených virů s jednovláknovou molekulou RNA pozitivní polarit. Jejich genom je největší mezi RNA viry, obsahuje 30 kb. Nově objevený SARS – CoV-2, vyvolávají onemocnění COVID-19 je v pořadí sedmým identifikovaným virem. Genetická informace SARS – CoV-2 vykazuje asi 70% homologii se SARS – CoV.

Za původní zdroj infekce jsou považováni netopýři, z důvodu 96% podobnosti genetické informace jejich koronaviru se SARS-CoV-2, který vyvolal epidemii v roce 2002–2003. Infekce se na člověka přenesla asi z nějakého mezihostitele. Asi drobných savců. Ti jsou v Číně běžně prodáváni na trzích. Nicméně výzkumy prokázaly, že jde o virus, který má jasné známky umělé úpravy.

SARS – CoV-2 preferuje membránovou molekulu ACE2 (enzym angiotensin invertáza). Tyto molekuly jsou vytlačovány na povrch u mnoha tkání například – srdce, plíce, játra, střeva a další. Virus tuto molekulu používá jako vstupní bránu. Patogeneze probíhá v několika krocích. A velice důležité pro její průběh je počet virových částí, které se dostanou do hostitele. Jeden vir infekci nevyvolá. Tento vir vstupuje do organismu přes epitelové povrchy sliznice dutiny ústní, nosohltanu, laryngu, případně přes přední segment oka. Po zdolání anatomické a fyziologické bariéry se virové částice vzájemně ovlivňují s buňkami imunitního systému. A dochází k replikaci viru v místě jeho prvotního proniknutí do organismu.

Virus se dostává do regionálních lymfatických uzlin, po překonání jejich bariéry, vstupuje do krve (virémie) a vznikají první příznaky nemoci. Sem patří zvýšená teplota nebo horečka způsobená produkcí protizánětlivých cytosinů (IL-1, IL-6, interleukynů a tumor nekrotizující faktor, THF). Tyto látky produkují hlavně makrofágy a neutrofilů. A jsou přítomny v místě zánětu. Dochází k aktivaci osy hypotalamus – hypofýza – nadledviny k mobilizaci tkáňového metabolismu.

Cytokiny dostávající se do oběhu indukují v játrech produkci zánětlivých proteinů (CRP, sérový amyloid, složky komplementu a jiné). V této fázi infekce viry dále uplatňují své nástroje virulence a i navzdory pokračující imunitní reakci dochází k usídlení viru v jeho cílovém orgánu (nejčastěji plicní parenchym). Zde dochází k masivnímu replikačnímu cyklu i k mobilizaci adaptivní buněčné imunity, především cytotoxických T-lymfocytů, a k další produkci zánětlivých molekul. Výsledkem je rozsáhlý zánět, který může v ojedinělých případech vést k tzv. cytokinové bouři (silná zánětlivá reakce vyvolaná nadprodukcí cytokinů). K ARDS (syndrom akutní dechové tísně) a k multiorgánovému selhávání.

Koronavirus a imunitní systém.

Mechanismy obrany proti SARS-Co-2, a obecně proti virům, se vyskytují na několika úrovních organismu. První obrannou linií představují fyziologické bariéry, jako jsou epitelové a kožní povrchy. Její kvalita pak souvisí s celkovým zdravotním stavem organismu. Významná v protivirové obraně je také úloha přirozené mikrobioty (střevní bakterie). Ta souvisí se složením a množstvím potravy.

Tvoří ji několik stovek mikrobiálních druhů na různých částech sliznic, které vytváří různé látky s inhibič-

ním efektem na viry. V neposlední řadě mají své místo sekreční protilátky IgA, které interreagují s virovými antigeny a blokuji adhezi viru na epitel tkání. Pokud je eliminace virových částic na sliznici úspěšná, nemusí dojít k další imunitní odpovědi a vytvoření protilátek.

Když virus překoná prvotní obranné linie, dochází k zahájení nespecifické (vrozené) a záhy specifické (adaptivní) imunitní odpovědi. Vrozené obranné reakce jsou fylogeneticky starší, uplatňují se během prvních hodin po antigenní stimulaci a jsou obvykle doprovázeny zánětem, teplotou. Adaptivní složky imunity jsou evolučně mladší a působí specificky proti antigenům, které navodily jejich tvorbu.

Nespecifické mechanismy

Reagují na virové antigeny (Ag) rychle a uniformně. Interferony, Komplement, Makrofágy, Neutrofilů, NK buňky, Dendritické buňky.

Specifické mechanismy

Reagují na virové Ag pomaleji (dny až týdny). T-lymfocyty (Th, Thc, Tc-lymfocyty), B-lymfocyty, produkující protilátky, dendritické buňky. Zánět jakožto základní obranný mechanismus, je charakterizován zvýšenou vaskulární permeabilitou a infiltrací buněk imunitního systému.

Prvními buňkami reagujícími na zánět jsou neutrofilů, posléze makrofágy, T-lymfocyty a další buňky a molekuly imunitního systému. Interferony I typu (INF-alfa, beta) patří mezi humorální systémy. Produkují je infikované buňky, hlavně tzv. plasmocytoidní dendritické buňky. Jsou secernovány do okolí a po vazbě na specifický receptor na povrchu neinfikovaných buněk navodí tzv. antivirový stav. Nk buňky (Natural kilem) jako důležité buněčné mechanismy vrozené imunity rozpoznávají virem infikované buňky a ničí je.

Dendritické buňky, nejúčinnější buňky prezentující antigen, tvoří pojitko mezi vrozenou a adaptivní imunitou. Jsou přítomny ve tkáních a neustále mapují okolní terén pomocí svých receptorů. V případě, že zaznamenají pro organismus nebezpečí, například v podobě virové infekce, aktivují se a začnou pohlcovat virové částice a přesunou se z tkání do lymfatických uzlin. Následně roztěpí virové partikule na antigenní peptidy. Tyto partikule prezentují na svém povrchu na MHC molekulách specifickým T-lymfocytům, především Th-lymfocytům.

Celý proces je doprovázen produkcí cytokinů, které jsou nezbytné pro stimulaci Th-lymfocytů (především CD4-lymfocytů). Ty pak poskytují pomocný signál B-lymfocytům, které se po rozeznání virového antigenu přemění na plasmatické buňky a začnou produkovat protilátky. Zároveň Th-lymfocyty produkují cytokiny (IL-2, IFN-γ) a stimulují cytotoxické T-lymfocyty k jejich efektorové funkci. Právě tyto cytotoxické T-lymfocyty velmi radikálním a účinným způsobem likvidují virem infikované buňky.

Po prvním setkání virových antigenů s buňkami specifické imunity vznikají paměťové T a B lymfocyty. Tyto pak mohou přežívat v organismu dlouhou dobu. Indukce imunitní paměti je základem pro příští rychlou a efektivní obrannou reakci, kterou vyvolá opakované setkání se stejným virovým antigenem.

Podle Mgr. Martina Kováče, Ph.D.
zpracoval MUDr. Jan Doležal

REGRESNÍ TERAPIE JAKO PŘEDMĚT VÝZKUMU

Regresní terapie náleží mezi tzv. hraniční vědy mezi psychoanalýzou a ezoterikou. V našem kulturním prostředí není oficiálně uznávána. Úplně odlišná situace je ve vědních disciplínách východní Asie, především v Japonsku. Výzkumem v této oblasti se zabývá především fakulta humanitních studií v Chubu, ale také univerzity v Meiji, Nairoka City, Tsukuba, Chiba, Tokai, také však na univerzitě ve Virginii (USA). Praktický výzkum se uskutečňuje na klinice Ikegawa. Výsledky uvedeného výzkumu jsou soustředěny v Journal of International of Sociologic Live Info Scientific (ISLIS), který vychází ročně ve dvou vydáních.

Předmět výzkumu

Regresní terapie je terapeutický proces, který používá něčí dřívější životní zkušenosti jako zdrojový materiál k řešení současných problémů (Hayashi 2012). Tato terapie uvolňuje vzpomínky z podvědomí klienta, což umožňuje prozkoumat jeho minulý život. Terapeuti používají tuto terapii, aby se dostali k zapomenutým, ignorovaným nebo potlačovaným zkušenostem, které obtěžují lidi, ale také k reaktivaci pozitivních pocitů, zapomenutých pozitivních zkušeností a spících talentů. Praxe klinické terapie ukázala, že čím více terapií minulých životů zažíváme, tím jasněji odhalujeme způsob, jakým se reinkarnujeme (Otsuki 2016). Hlubší pochopení tohoto mechanismu nám umožňuje žít lepším způsobem. Za posledních 17 let bylo uzdraveno více než 4000 klientů a lze diskutovat o tom, jak se dotýkají minulé životy a současný život a jak je reinkarnace konkrétnější proces mezi smrtí v předchozím životě a narozením dalšího života. Regresní terapie v minulém životě se stala běžnou praxí a mnoho lidí uvedlo, že si vzpomněli na své minulé životy v průběhu léčby. Zda vzpomínky z minulého života, které jsou takto připomínány, jsou autentické, nebo ne, je kontroverzní, existují pozitivní i negativní důkazy. Nicméně, bez ohledu na argument pravosti, je nepopíratelné, že terapie může dát lidem příležitost zažít „smrt“ v bezpečném prostředí. V jedné studii bylo zkoumáno (Ohkado 2019), zda jsou zkušenosti „smrtí“, k nimž dochází v rámci regresní terapie v minulém životě, srovnatelné se zkušenostmi sdílené smrti pomocí dvou zavedených nástrojů pro posouzení fenomenologických aspektů a následků a realizaci „Stupnice zkušeností se sdílenou smrtí“, která byla vyvinutá společností Greyson (1983) a Life Change Inventory. Revidovaná stupnice vyvinutá společností Greyson and Ring (2004). Ukazuje se, že skóre obou stupnic ve zkušenosti „smrtí“ vyskytující se v minulém životě jsou u regresní terapie trvale vyšší než u spontánně se vyskytující sdílené smrti. Zdá se, že dosavadní výsledky opravňují k dalšímu vyšetřování hypnoticky indukovaných zkušeností „smrtí“ pomocí vah určených pro zážitky blízké smrti.

Paměť před narozením (v děloze matky)

V poslední době se zdá, že roste počet dětí, které mluví o vzpomínkách před narozením (Ikegawa 2013). Mnoho příběhů vyprávěných dětmi kolem roku 2000 mluvilo o tom, že přicházejí ke své matce z mraků nebo z nebe (stav mezi životy). Nicméně, v poslední době, mnoho z jejich příběhů sdělovalo, že přišli z vesmíru. Podle těchto příběhů se zdá, že účel, proč se narodili, se změnil. Předtím to bylo na pomoc ostatním lidem žijícím kolem roku 2000, ale nyní je to záchrana Země. Důvod existence lidstva se skutečně mění. Na základě těchto změn je snaha předpovědět naši budoucnost.

V posledních letech postupuje duchovní výzkum zahrnující zrození nového života s využitím vyprávění dětí typických „pamětí v děloze“ (Ichikawa 2015). Pokud jde o synchronicity, které jsou zapojeny do smrti, zapojení duše je obecně známé jako oznamovací jev, nebo existence vize. Synchronicitou rozumíme objektivní nahromadění jevů, které vyžadují společnou interpretaci v čase, nebo prostoru, ač mezi nimi není přímá kauzální souvislost a vymykají se novověké představě o náhodě. Například se objevilo mnoho jevů týkajících se přímo narození, jako čas, porodní hmotnost a načasování narození. Tyto jevy se projevují jako události, které zahrnují vztahy mezi těmi, kteří se podílejí na porodu, a těmi, kteří zemřeli. Tyto jevy naznačují zapojení duše mrtvých, stejně jako synchronicitu zapojenou do smrti. Ti, kteří zažili tyto jevy, by měli přijmout důstojnost a najít smysl v životě, který bude existovat i nadále na věčnosti. Tento výzkum přináší skutečné zkušenosti synchronicity a příběhy těch, kteří je zažili z první ruky. Prostřednictvím výzkumu založeného na charakteru paměti v děloze, v důsledku úvah o významu narození nebo jeho důvodu, se dochází k tomu, proč jsme se narodili. Došlo se k závěru, že se rodí lidské bytosti, aby si navzájem pomáhaly, a proto místo, čas a rodiče mohou být považovány za vybrané dítětem. Dokonce i potrat, nebo jiné poruchy porodu lze považovat za volbu lidské bytosti, která se má narodit. Na základě této myšlenky se zdá, že jsme se narodili ve světě v nejlepším načasování a stavu k dosažení výše uvedeného účelu.

Z výzkumu za posledních 50 let fakulty divize percepčních studií na Univerzitě ve Virginii byla soustředěna data od více než 2600 případů dětí, které tvrdily, že mají vzpomínky na minulé životy a tyto údaje byly kódovány do databáze s více než 200 proměnnými parametry (Ohkado 2019). Uvedená databáze umožnila výzkumným pracovníkům aplikovat různé statistické analýzy. Na jejich základě byla zveřejněna některá důležitá zjištění. Údaje se však neomezují jen na údaje získané od dětí se vzpomínkami z minulého života, ale zahrnují i údaje od

děti s jedním nebo více ze čtyř typů vzpomínek: Paměť narození, paměť v děloze, paměť života mezi životem a paměť minulého života. Rozšíření cílových dat odráží názor výzkumníků, že analýzy těchto vzpomínek, které jsou z obecného hlediska nevysvětlitelné, vrhají nové světlo na dětskou psychologii. Již dříve bylo prokázáno Ohkadou a Ikegawou (2014) a Ohkadou (2015), že děti, které tvrdily, že poznaly život mezi životem, v děloze matky a narozením, mohou být léčeny společně s těmi, které mají vzpomínky na minulý život, jako děti, které tvrdily, že mají anomální vzpomínky, které nelze vysvětlit „redukci mysli a mozků“. Jednou z kritických námitek těchto studií je obava, že počátek studie obvykle probíhá dlouho poté, co děti začaly mluvit o takových vzpomínkách a to, co tvrdí, že si pamatují, mohlo být již „kontaminováno“ různými vstupy od lidí kolem nich. Vezmeme-li v úvahu skutečnost, že děti mají tendenci být citlivější než dospělí, pak tato obava je skutečná. Tato studie navrhuje nový přístup ke shromažďování údajů o neobvyklých vzpomínkách dětí, aby se s tímto problémem vyrovnaly.

V roce 2008 byla realizována studie s využitím údajů od široké veřejnosti za účelem zkoumání poměru uchování vzpomínek z doby jejich pobytu v děloze k osobám, které takové vzpomínky nemají (Ikegawa). Předmětem výzkumu se stalo 617 rodin s celkem 2448 osobami, (1442 dospělých a 1006 do 20 let, označených jako nezletilých). Výsledky studie ukázaly, že 80 rodin s jedním nebo více členy, měli vzpomínky z doby, kdy byli v děloze (13,0 % z celkového počtu rodin). Celkový počet jedinců v těchto rodinách, kteří hlásili vzpomínky z doby svého působení v děloze, bylo 91, tj. 3,7 % z celkového počtu vyšetřovaných osob, mezi nimi bylo 18 dospělých (1,2 %) a 73 nezletilých osob (7,3 %). Uvedené vyšetřování bylo první na světě, které zkoumalo vzpomínky z doby v děloze a stanovilo poměr pro uchování vzpomínek mezi rodinami a celkovým počtem osob v rodinách.

Minulé životy

Terapie minulého života nám pomáhá pochopit význam a účel našeho současného života prostřednictvím připomínek minulých životů, z těch, které byly opuštěny, z těch, kterých bylo litováno a z těch, které přinesly smysl plné naplnění (Otsuki 2011). Na základě analýzy stovky případů regresní terapie minulých životů se ukazuje, jaký cíl by měl být v našem životě nanejvýš důležitý. Tento přístup nás vede k lepšímu pochopení toho, co jsou životní hodnotové systémy z duchovní perspektivy. Když vnímáme nebo interpretujeme situace kolem nás, využíváme „vzpomínky na minulost“, které zahrnují prenatalní vzpomínky, a dokonce i ty, které jsou přenášeny z předchozích generací (Hashimoto 2011). Velká část těchto vzpomínek je uložena v podvědomí a má na nás obrovský vliv. Například podvědomě uložené minulé vzpomínky mohou přinést osobnost náchylnou stresu, která může následně způsobit onemocnění související s životním stylem. V takových případech by měl být obraz vlastních představ založený na těchto vzpomínkách pře-programován. Terapie chce pomoci klientům uvědomit si existenci problematického obrazu vlastních představ a transformovat ho na méně problematický.

Podle některých zkušeností sdílené smrti, děti prohlášovaly v nesouvislých vzpomínkách v komunikaci prostřednictvím médií, že jsme si stanovili své cíle v životě, než jsme se narodili a přezkoumáváme náš život poté, co zemřeme (Ohkado, Otsuki a Taniguchi 2013). V současné fázi nemůžeme vědecky posoudit realitu tohoto pohledu na život. Přesto, jak dokládá řada příkladů, jen seznámení s tímto názorem, včetně pocitu jeho reality prostřed-

nictvím přímých zkušeností, má velmi pozitivní vliv na náš způsob života.

Jak je uvedli Ohkado et al. (2009, 2010), Wambach (1978), Whitton a Fisher (1986), Williston a Johnstone (1995), existuje řada případů minulého života připomínajících v regresní terapii, které se zdají být „skutečné“ a historicky „ověřené.“ Na druhou stranu, jak dokládají Baker (1986), Spanos et al. (1991) a Venn (1986), připomínka minulých životů může být náchylná k představivosti terapeutů, stejně tak jako představivosti subjektů. Měli bychom být opatrní, pokud jde o vzpomínky z minulého života, jako historická fakta, pokud nebyl uskutečněn jejich pečlivý a ověřený výzkum. V minulosti je znám případ naznačující existenci reinkarnace zkoumáním vzpomínek na minulý život (Inagaki, Suetake a Okamoto 2009). Konkrétně jde o případ xenoglossy (jev, ve kterém člověk má schopnost používat jazyk, kterému se člověk nemohl naučit přirozenými prostředky). Byla zkoumána slova, která subjekt pronesl, když byl ve stavu hypnózy. Jednalo se o Japonku, která v hypnotickém stavu hovořila v nepálském jazyku, se kterým se v životě nemohla setkat. Příklad byl konzultován s Nepálci, kteří tuto skutečnost považují za nenormální, nebo nepravděpodobnou. Základní filozofie regresní terapie „po životě“ podle Weisse je, že podvědomí má nejvíce znalostí o sobě, a že terapeut by měl umožnit rozhodnout o moudrosti něčího podvědomí, kdy a kam se vrátit a na co se zaměřit (Otsuki 2012). Regresní terapie po životě jako taková pomáhá osobě uvolnit staré negativní emoce, získat hlubší a vyšší postřehy a více probudit duchovno člověka.

Hypotéza přežití – Super Psi

V 19. a počátkem 20. století byla používána interpretace hypotézy přežití, nicméně, byla napadena alternativním výkladem jevů (Ohkado 2015). Prostřednictvím média se shromažďují informace zesnulého telepaticky od živých lidí, kteří znali zesnulého, nebo jasnovidce a z dostupných záznamů nebo dokumentů týkajících se dané osoby. Lze definovat reinkarnační jevy jako spojitost v paměti, osobnostních rysech, návycích atd. Super-psi hypotéza je považována za vhodně předvídatelnou. Pokud jsou však na novou osobu přeneseny zesnulou osobou vyšší faktory, jako je schopnost intuíce a nejen údaje, jako jsou vzpomínky, má se za to, že jsou zapotřebí některé mechanismy (včetně hypotézy přežití), které mají udržovat systémy osobnostních rysů.

Závěr

Z minulosti se můžeme poučit, že každé blokování informací mělo vždy negativní vliv na úroveň vědeckého poznání. V 50. letech naše socialistické akademické instituce se postavily proti poznatkům moderní genetiky. Tento výpadek se projevil v úpadku genetiky na desítky let. V současnosti se opakuje podobná situace v přejímání poznatků a v absenci výzkumu v hraničních sociálních vědách. Jedná se zejména o záhadné jevy, jejichž existence byla objektivně prokázána, avšak jejich průvodní principy nebyly dosud řešeny a které zatím nelze vysvětlit prostředky moderní vědy. Zatímco se ve většině západních zemí a také i u nás potlačují informace, v Japonsku a USA se uvedené metody léčení řeší seriózním výzkumem na univerzitách a klinikách, výsledky výzkumu jsou běžně publikovány.

Výše uvedený přehled má za cíl seznámit s řešením zajímavé oblasti lidské existence.

Přehled byl zpracován na základě článků v publikaci ISLIS.

Ing. Jan Dolejš

5G - VLIV NA ZDRAVÍ A HEMOGLOBIN

Po internetu se šíří stále více nepodložených tvrzení, že 5G souvisí s koronavirem. Přitom koronavirus se šířil i v naší zemi, kde ještě 5G plošně vůbec nemáme v provozu. Může expozice 5G změnit strukturu a funkci hemoglobinu, což způsobí, že pacienti s koronaviry umírají na nedostatek kyslíku? Jak jsou a budou škodlivé bezdrátové sítě páté generace? Je nutno se jí obávat? Jaká opatření dělat vůči sítím 5G, ale i ostatnímu „elektrosmogu“?

Dokud je čas - braňme se zavádění 5G!

Bude to další zbytečná zátěž, hlavně na ulicích. Do bytu ale pronikne méně, protože okna většinu venkovních signálů odráží jako zrcadlo pryč a dovnitř pronikne cca pětina. Nejvíce pomohou běžné UV reflexní průhledné folie do oken a na noc nejlépe stínící textil s vetkaným kovovým rastroem. A nepoužívat pak trvale puštěné 5G zařízení doma, spíše nepořizovat zařízení na 5G - další silnou vrstvu elektrosmogu! Hlavní ale zůstává: Zapínat doma svoji WIFI a data v kapse v mobilu POUZE, KDYŽ TO POTŘEBUJI a pak hned vypínat! Pokud se trvale „smažíte“ těmito svými zdroji a přímo u těla, nebo celé noci, neřešte ani 5G, protože ty signály venkovní naměříme analyzátozem v bytě o tři řády slabší. Mějte větší obavy ze svoji WIFI doma, protože z té naměříme signály mnohonásobně silnější! Také z antény mobilu rovnou v kapse u těla, pokud máte zapnuté datové přenosy. Vypínejte všechny tři ikony: WIFI, BLUETOOTH, LTE. Nepleťte si v mobilu ikonu 5G, dosud šlo jen o symbol aktivní wifi v pásmu 5,5 GHz a nešlo o aktivní síť páté generace. Skutečné 5G tu plošně bude postupně až tak 2021-2022.

Tam, kde na mobilu vidíme „téměř plný signál“, nemusíme mít ještě obavy, protože analyzátozem naměříme většinou elektrické pole 0,01 V/m a nižší. To platí i pro WIFI od sousedů - většinou naměříme signál opravdu slabý a neškodný, nehledě na „plné čárky“ na displeji. Podle Baubiologie a Salzburških preventivních doporučení je vhodná a neškodná pro nejcitlivější lidi a miminka hodnota pod 0,1 V/m. Tam se většinou „vejdem“, ale pokud z okna vidíme bližší vysílač a ještě kolmo natočen přímo na to okno, často naměříme hodnoty nad 0,5 V/m a to již začíná být škodlivá zátěž i pro dospělého! V praxi dnes může být běžný BTS mobilní vysílač instalován již 1,3 m od obydlí, aniž by překračoval zákonné limity. Neměli bychom setrávat, žít a spát blíže, než 200 m od vysílače, mířného přímo kolmo vyzařovací osou na nás. Ve vzdálenosti 80 m jsme např. naměřili 1,36 V/m zatímco rozumná hranice je ideálně do 0,1 V. Zákonný limit nyní ale povoluje 61 V/m - chrání nás pouze před tepelnými účinky a ohřevem tkání, ale ostatní netermické vlivy při slabších intenzitách jsou zcela ignorovány! Je pravda, že výkon vysílače je největší ve vyzařovací ose, v kolmici, takže pod ním a pod plechovou zemněnou střechou naměříme minimum. Doslova zde platí, že „pod svícem je tma“. Mnohem horší je, mít vysílače na protějším domě, namířené kolmo do vašich oken. Je nezbytné pro celkový přehled zkontrolovat všechna pásma alespoň do 18 GHz, což provádím odpovídajícími kalibrovanými přístroji a anténami.

Je síť 5G částečně odpovědná za úmrtí na koronaviry?

Může 5G způsobit, že krev, která cirkuluje v těle, nebude schopna nosit kyslík? Tématem se zabýval Mike Adams na serveru Natural News (1). Co je obzvláště závažné na kritické péči o pacienty s koronaviry, je to, že netrpí „virovou pneumonií“, ale spíše neschopností

absorbovat nebo nosit kyslík v krvi. Potvrdil to pohotovostní lékař NYC ICU Cameron Kyle-Sidell, který vydal několik videí s podrobnostmi o tom, že koronavirus není druh virové pneumonie. „Léčíme špatnou nemoc,“ říká. A ventilátory poškozují plíce pacientů. Vysvětluje:

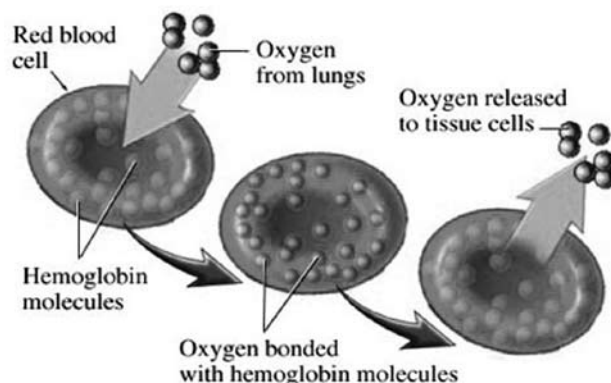
Nemoc plic COVID-19, pokud to vidím, není pneumonií a nemělo by se s ní tak zacházet. Spíše se zdá, že jde o nějaký druh virem indukované nemoci, která se nejvíce podobá nemoci vysoké nadmořské výšky. Je to, jako by desítky tisíc mých newyorčanů byly v letadle ve výšce 30 000 stop a tlak v kabině by se pomalu uvolňoval. Tito pacienti by měli nedostatek kyslíku.

Tento lékař na pohotovosti ve videu (2) objasňuje, že pacienti s koronaviry umírají na nedostatek kyslíku, nikoli na klasický scénář virové pneumonie. Jinými slovy, plíce pacientů fungují dobře a ventilátory skutečně poškozují jejich plíce tím, že do nich tlačí přílišný tlak.

Jak naše krev roznáší kyslík?

Jak přesně mohou být všichni tito pacienti hladověni kyslíkem, když jejich plíce technicky fungují? Abychom pochopili jednu možnou odpověď, musíte nejprve pochopit, jak krev přenáší kyslík.

Při normálním fungování se 1 molekula hemoglobinu váže se 4 molekulami kyslíku za použití železa (Fe²⁺) za vzniku oxyhemoglobinu. Ale této vazby je dosaženo pouze kvůli něčemu, co se nazývá „parciální tlak“, což znamená, že koncentrace kyslíku v plicních tkáních je vyšší než koncentrace kyslíku na molekule hemoglobinu (zhruba řečeno, je to trochu zjednodušeno), takže kyslík „skáče“ k hemoglobinu, aby se vyrovnaly dílčí tlaky napříč prostory.

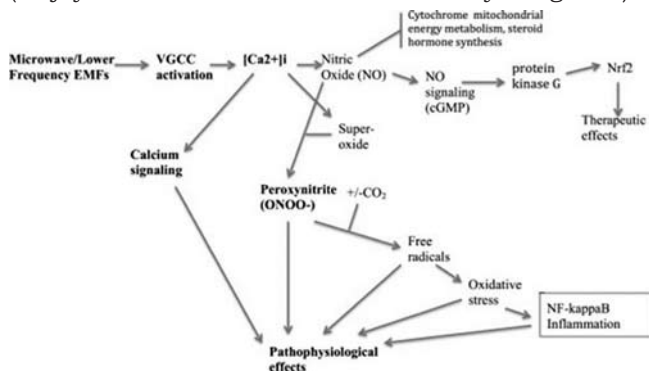
Co odhalila studie o záření WIFI, 5G, LTE a dalších?

Záření 5G (také WIFI, LTE a podobná) mění pórovitost buněčných membrán, což umožňuje některým molekulám nebo iontovým prvkům snadnější pohyb po těchto členech vytlačení jiných molekul (nebo rozpustných plynů, jako je oxid uhličitý), které by normálně mohly tento skok způsobit. Například je dobře zdokumentováno, že 5G (a jiné) záření způsobuje „napětově regulované iontové kanály“ (VGIC), konkrétně s ionty vápníku (VGCC), což způsobuje buněčnou toxicitu v důsledku příliš velkého množství vápníku vstupujícího do buněčných stěn a otravy buněk.

Výzkum byl publikován v Environmental Research (3) a ukazuje, že expozice 5G (odkazovaná studie z 2018 se zabývá vlivem WIFI, ale mechanismus je u všech pulzně modulovaných vysokofrekvenčních polí stejný) nejen mění permeabilitu buněk (pórovitost), ale také uvolňuje peroxinitrit v těle. Jedná se o molekuly vyvolávající

zánět, které ničí další zdravé molekuly cirkulující v krvi. (Stejný efekt také u WIFI i ostatních datových signálů!)

Natural News vysvětluje:

Důkladný přehled dostupných publikovaných vědeckých poznatků o bezdrátové (WIFI) a expozici elektromagnetickým polem (EMF) odhalil nejméně sedm různých způsobů, jak mikrovlnné působení WIFI a EMF aktivně poškozuje lidské tělo.

Příspěvek (ona studie) publikovaný a recenzovaný v časopise Environmental Research vysvětluje, že vystavení WIFI signálům, které jsou v těchto dnech všude, může vést k: oxidačnímu stresu, poškození spermatu a varlat, neuropsychiatrickým účinkům včetně změn EEG (elektroencefalogram), apoptózy (naprogramované buňky smrt), poškození buněčné DNA, endokrinní změny a přetížení vápníkem.

SYMPTOMS OF 5G EXPOSURE VS. CORONAVIRUS INFECTIONS

SYMPTOM	5G	CORONAVIRUS
Sperm / Testicular Damage	✓	✓
Neuropsychiatric Damage	✓	✓
Cellular DNA Damage	✓	✓
Apoptosis (Cell Death)	✓	✓
Cardiac / Blood Pressure Disruptions	✓	✓

NATURALNEWS.COM
Defending Health, Life and Liberty

Všimněte si, že pacienti s koronaviry jsou již pozorováni s neuropsychiatrickými účinky, poškozením varlat a oxidačním stresem, třemi příznaky expozice 5G (též WIFI). Nelze přehlížet podobnosti mezi expozicí 5G a příznaky koronaviru.

Část tohoto účinku může být také způsobena produkcí peroxynitritů, které jsou generovány v tělech buněk po vystavení napětí emitovanému zářením 5G, které je na vaše tělo paprskováno v úzkém kuželu s vysokou intenzitou energie. 5G anténa zaostřuje energii v úzkém paprsku, který vás (tedy komunikující zařízení) „sleduje“

cileně. (Tyto skutečné 5G antény se zaostřovací technologií nazývanou „MIMO“, zatím v ČR v roce 2020 ještě nemáme, ale běžně se lidé oslabují nonstop puštěnou WIFI doma a daty v mobilu v kapse.)

Jak expozice záření 5G mění schopnost červených krvinek přenášet kyslík

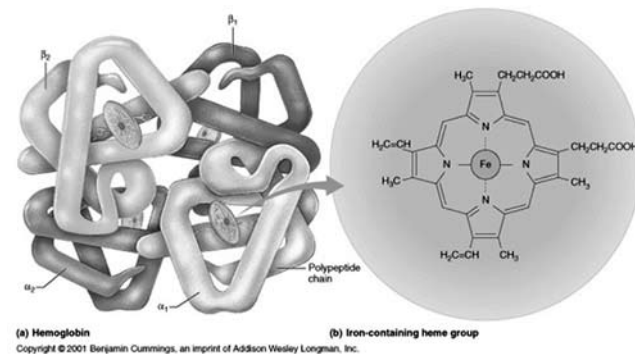
Když se vrátíme k otázce kyslíku, odpověď na otázku, proč expozice 5G (i WIFI, LTE, Bluetooth) záření mění funkci hemoglobinu, se nachází v porozumění proteinové struktuře samotného hemoglobinu.

Hemoglobin se spoléhá na něco, co se nazývá „skupina hem“, což je složitá molekula se železem (FE2+) ve svém středu. Je obklopen něčím, co se nazývá „porfyrinový kruh“, což je shluk jedinečných struktur (vyrobených z kyslíku, uhlíku a vodíku), který má zvláštní afinitu k dalším atomům kyslíku. Schopnost kyslíku „skočit“ na tuto molekulu v plicích závisí zcela na struktuře těchto komplexních molekul (což také znamená iontové náboje).

Jedna věc, kterou je třeba poznamenat, je, že bez přítomnosti histidinu, speciálního proteinu, by tato skupina hem měla vyšší afinitu k oxidu uhelnatému než kyslík, což znamená, že celá skupina hem by byla obsazena oxidem uhelnatým, což by blokovalo absorpci kyslíku. Proto je přítomnost histidinu kritická pro umožnění vazby hemové skupiny s kyslíkem. Pokud si pohráváte s histidinem, skončíte tím, že donutíte hemoglobin k přenosu CO místo O₂, čímž se účinně vytvoří kyslíková deprivace v krvi.

Tato skupina hem má mimochodem zvláštní afinitu k oxidu uhličitému, který umožňuje stejné molekule odvádět CO₂ z tělních buněk a transportovat CO₂ zpět do plic. Pamatujte: Stejná molekula hemoglobinu musí nést jak CO₂, tak O₂, ale v různých časech, a musí přitahovat a poté uvolňovat tyto molekuly v opačných časech, aby zbavila tělo CO₂ a vyživovala tělo kyslíkem. To vše je dosaženo pomocí jemné rovnováhy proteinů a skládání proteinů.

Samotná molekula hemoglobinu je zázrak přírody. Převádí se do dvou různých strukturálních stavů založených na tom, zda nese kyslík nebo ne. V tzv. stavu R je tato molekula jako magnet pro kyslík. Když jsou vázány čtyři atomy kyslíku, stává se vysoce stabilní strukturou (a zdá se červenou). Technicky vazba jedné molekuly kyslíku (O₂) zvyšuje afinitu ke kyslíku na dalších třech kyslíkových místech, takže hemoglobin velmi rychle „vyčistí“ čtyři molekuly kyslíku. Když jí chybí kyslík, změní se na „T-stav“ a objeví se modrá, proto má krev s nízkým obsahem kyslíku modrou barvu.

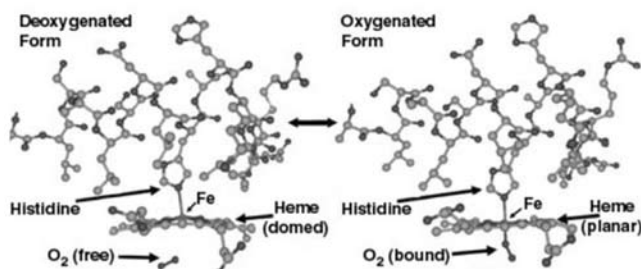
Důležité je pochopit, že jakákoli změna jemné struktury hemoglobinu narušuje jeho schopnost vázat se s kyslíkem. Podívejte se na výše uvedené znázornění

molekuly hemoglobinu z APSUbiology.org a všimněte si skupin hem, které jsou umístěny na čtyřech místech celé molekuly. Polypeptidové řetězce jsou součástí transmorfní struktury molekuly, která jí umožňuje nést a uvolňovat jak CO₂ tak O₂, v závislosti na parciálních tlacích plynů na různých místech v těle (plíce vs. jiné buňky). Pečlivě si uvědomte, že jakákoli změna struktury hemoglobinu způsobí, že přestane fungovat.

Zvýšení propustnosti molekuly hemoglobinu - tj. jeho afinita k jiným rozpustným plynům, jako je oxid uhličitý - „obsadí“ molekulu hemoglobinu nesprávnými látkami, což znemožňuje absorbovat kyslík, protože není přítomen ve „stavu R“ v době, kdy srdce pumpuje krev zpět do plic. Jinými slovy, cokoli, co významně mění afinitu hemoglobinu k jiným rozpustným plynům (oxid uhličitý, oxid uhelnatý nebo dokonce iontové minerály v krvi), by mohlo „zastavit“ schopnost krve přenášet kyslík změnou jeho atomové struktury. Pokud změníte strukturu skupiny heme, přestane fungovat kyslík. Protože v případě skupiny heme je struktura funkcí. Možná to ocení pouze organičtí chemici, ale tato skupina hémů je skutečně zázrakem přírody.

Zde je schéma, jak železo, histidin, skupina hem a kyslík interagují s hemoglobinem, který mění jeho strukturu v závislosti na formách „okysličené“ vs. „deoxygenované“:

Může expozice 5G změnit strukturu hemoglobinu zvýšením jeho afinity k jiným molekulám, které nejsou O₂?

Skutečná otázka ve všem je nejlépe vyjádřena, jak jsem se na ni zeptal výše. Pochybuji, že se zabýváme fenoménem, kdy expozice 5G záření (ale i WIFI a podobných, jak vyplývá ze studie výše) blokuje schopnost hemoglobinu nést kyslík, ale spíše zabírá molekulu hemoglobinu jinými prvky, které mění jeho strukturu, a tedy i jeho funkci, čímž inhibuje jeho schopnost vázat se s kyslíkem.

To se velmi pravděpodobně děje na celém světě, kdekoli v současné době funguje 5G (a WIFI a podobné), a je to jen to, že koronavirus nyní zhoršuje příznaky a stavy do bodu, kdy dochází k hromadné smrti.

Jinými slovy, pandemie coronavirus by pravděpodobně nebyla tak špatná, kdyby expozice 5G (a podobné slabších hodnot, např. WIFI) již neohrozila strukturu a funkci hemoglobinových buněk v tělech lidí, kteří žijí ve městech 5G.

To neznamená, že koronavirus není skutečný, samozřejmě; jen to, že tyto dva útoky na lidské tělo mají synergický účinek toxicity a úmrtnosti.

Závěr: Lidstvo spáchalo sebevraždu pomocí 5G?

I když silně nesouhlasím (Mike Adams – autor) s těmi, kteří tvrdí, že neexistuje nic jako virus nebo že koronavirus je podvod, souhlasím s tím, že rozšířené nasazení 5G antén je pro svět jakýmsi sebevražedným paktem. Stejně jako Římané stavěli své akvadukty z olověných vyzdívek,

a tím otrávil své vlastní občany, moderní svět Big Tech a telekomunikací je hromadná otrava lidstva s elektrolytickým znečišťováním.

Tolik autor Mike Adams. Překlad jsem doplnil závorkami a ještě zopakuji to, co je nyní v roce 2020 aktuální a podstatné pro nás v ČR:

5G sítě se širokým pokrytím, ani speciální vysílače schopné koncentrovat či cílit paprsky zde ještě v ČR nemáme a nejméně v roce 2020 vůbec plošně mít ani nebudeme. Nenechme se zmást reklamami (reklama znamená doslova opakované klamání) od O2, Nordic Telekom a podobných, kteří pouze povýšili kapacitně rychlost přenosu LTE na 4G advanced, ale nazývají to klamavě (z důvodů marketingu, jak již přiznávají na webu) jako síť páté generace a nabízejí to již od léta 2019 jako „rychlejší 5G připojení“.

Na internetu je trend dávat do souvislosti účinky koronaviru jakoby aktivované 5G zářením, ale pravda je, že to samé (omezení funkce hemoglobinu roznašet kyslík po těle) způsobuje WIFI signál a zapnutá „data“ v mobilu. Konec konců, ta studie z roku 2018 je postavena na pozorování následků WIFI signálu a Mike Adams se o ni opíral i ve smyslu pro působení 5G sítí, protože stále se jedná o pulzní vysokofrekvenční digitální modulaci, 5G bude rozdílnější jen v zahuštění a v koncentraci, zacílení.

ČR trvale ignoruje všechny netermické vlivy!

EU, ani ČR nás před těmito vlivy současnými zákonnými limity vůbec nechrání. Chrání nás až od tak silné úrovně, kdy dochází k zahřátí tkáně (tedy fyziologického roztoku v plastovém modelu hlavy, což je 22 let zastaralý a dnes zcela nedostatečný přístup). Všechny slabší vlivy pan Ing. Jelínek z NRL Státního zdravotního ústavu vehementně ignoruje a opakovaně popírá jejich existenci! Přestože i samotný Europarlament varoval opakovaně v roce 2019 a znovu 2020 ve svých publikacích, že 5G sítě budou znamenat novou zátěž a rizika v dosud neznámé míře, viz odkazy na tyto publikace (4).

Tímto bych rád vyzval každého, komu záleží na svém zdraví, nebo nechce poškozovat zdraví svého okolí, rodiny a dětí doma, aby opravdu zodpovědně zapínal DATA V MOBILU a WIFI doma POUZE V NUTNÉM PŘÍPADĚ a byl proti zavádění zbytečné 5G sítě ve svém okolí. Mnohem moudřejší by bylo všude zavádět zcela bezpečné optické sítě a kabely s ještě vyšší a stabilnější přenosovou kapacitou, ale to bohužel není v zájmu světového byznysu.

Nabízím přeměření všech přítomných zatěžujících záření u vás doma, i v kanceláři, spolu s vysvětlením vhodných opatření, co je třeba vypínat, nebo stínit. Sledujte a využijte informace a kontakty na mém webu: www.elektrosmog-zony.cz

Kamil Pokorný

Odkazy:

- (1) - Zdroj: <https://www.naturalnews.com/2020-04-06-5g-alter-hemoglobin-coronavirus-patients-oxygen-deprivation.html>
- (2) - Video: https://www.youtube.com/watch?v=k9GYTc53r2o&feature=emb_logo
- (3) - Studie: <https://www.sciencedirect.com/science/article/pii/S0013935118300355#t0015>
- (4) - Publikace Europarlamentu: https://www.elektrosmog-zony.cz/download/5g_rizika_pripoustime.pdf originál: [https://www.europarl.europa.eu/RegData/etudes/IDAN/2019/631060/IPOL_IDA\(2019\)631060_EN.pdf](https://www.europarl.europa.eu/RegData/etudes/IDAN/2019/631060/IPOL_IDA(2019)631060_EN.pdf)

PROF. IVO TELEC: NAŠE KNIHY JSOU PRŮKOPNICKÉ. ZÁSADNÍ VĚCI NEJSOU V ČESKÉM ZDRAVOTNICTVÍ ŘEŠENY!

Zveřejněno v TCM Revue od Jana Hovorky, dne 5. března 2020

Další publikaci, zaměřenou na právo v oblasti komplementární a alternativní medicíny vydává profesor JUDr. Ivo Telec v nakladatelství Leges. Pro profesionály-lékaře, praktiky, ale i pacienty, zajímaví se o tuto problematiku, je nepostradatelná. Rozhodně by ji měli prostudovat i všichni, kdo se v minulosti i současnosti zabývají také výukou, nebo zařazením TCM i dalších metod do systému zdravotní péče a pojištění. Rozhovor je obsáhlý, ale čtěte pozorně a soustředěně!

Co přinese Vaše publikace nového?

Kniha Právo komplementární a alternativní medicíny je již druhou publikací v pořadí, která se zabývá podobnými právními otázkami. Předchozí kniha Právo přírodního léčitelství vyšla u téhož pražského nakladatele, Leges, na podzim 2018. Oproti předchozí publikaci se letošní práce liší tím, že je zaměřena na zdravotní služby, zdravotnické prostředky a na veřejné zdravotní pojištění. Můžeme proto říci, že je více „oficiálnější“ či více „systémovější“, nežli kniha o léčitelském právu, která se týká například i duchovní léčby apod. Obě knihy jsou takříkajíc průkopnické.

Komplementární a alternativní medicínou rozumím zejména přírodní a tradiční medicínu. Nejen lékařství, ale i některé další zdravotnické obory,

např. fyzioterapii nebo masérství ve zdravotnictví. V tomto smyslu, aniž bychom jakkoli nálepkovali, se jedná o všední záležitost. Ta je léta součástí západní biomedicíny. Připomeňme si medicínu manuální či fyzikální.

Významné místo sehraává herbální medicína či fytoterapie založená na chemii rostlin. Podle mě je chybou, že fytoterapie nespadá do vyhláškového rozsahu minimálních požadavků na studijní programy všeobecného lékařství, jak jej stanoví Ministerstvo zdravotnictví. Farmaceutická studia jsou v tomto směru u nás dále. Podstatnou kapitolu jsem proto věnoval lékárenské zdravotní péči v komplementární a alternativní medicíně u nás. Nejde ale jen o můj kritický názor. Podle úředních aktů Evropské komise patří mezi závažné negativní jevy zvyšování antibiotické rezistence, a to vedle nemocničních nákaz. Právě v prvním případě může komplementární a alternativní medicína ve své části herbální medicíny sehraávat významnou zdravotně politickou a farmakoekonomickou roli. Na mysli mám například přírodní antibiotika, jejich sílu a odborně správné dávkování a délku užívání.

Hlavní použití komplementární a alternativní medicíny, někdy i jako metody první volby, spočívá v určitých odborných snahách o zlepšení nebo zachování zdraví. Jedná se o podporu duševního a tělesného zdraví neboli o kondici či vitalitu, prevenci určitých onemocnění, léčbu méně závažných chorob, léčbu některých chronických onemocnění, léčbu bolesti v určitých případech, ale i o léčbu medicínsky nevysvětlitelných příznaků. Nikoli na posledním místě půjde o doplnění konvenční léčby první volby, například ke snížení jejich vedlejších zdravotně škodlivých účinků. A také o nahrazení konvenční léčby první volby, například v těhotenství, při kojení, alergiích nebo při antibiotické rezistenci.

Pochopitelně musíme vždy uvážit okolnosti případu, zejména pacientovu individualitu a stádium choroby i její druh a povahu.

Herbální medicína poskytuje lidem široký prostor, který nikdy nevyklidila. I za socialismu u nás působil národní podnik Léčivé rostliny. Do značné proto jen ožívujeme herbální medicínu. Dnes se tak děje i touhou po zdravém životním stylu v čistém přírodním prostředí včetně podpory zdraví, jakož i vyhýbáním se zvyšování antibiotické odolnosti spojené s některými uměle syntetizovanými chemickými látkami. Můžeme říci, že komplementární a alternativní medicína má v rozvinutém západním světě zelenou. Dáno to je jejím využitím včetně ekologické šetrnosti. Pokročile mluvíme dokonce o integrativní medicíně.

Těžko ale tyto otázky u nás řešit na jakékoli významné lékařské úrovni, když se herbální medicína na našich lékařských fakultách neučí vůbec anebo jen okrajově. Politickou odpovědnost za tento stav nese Ministerstvo zdravotnictví, které má léta v rukou donucující právní nástroj, jak tuto situaci zlepšit. Vedle toho nám citelně chybí nastavbová lékařská odbornost lékaře přírodní medicíny, která by mohla být účelná zejména v primární

zdravotní péči včetně prevence a podpory zdraví. Stačí se právně poohlédnout do Německa nebo Maďarska. Lékařenská zdravotní péče, ať by byla jakkoli přírodně a preventivně zaměřena a individualizována, nám nenahradí nedostatky primární zdravotní péče. Opět se jedná o záležitost Ministerstva zdravotnictví. Chtělo by to více odvahy, vize, odbornosti a rozhledu po okolních kulturně srovnatelných zemích.

Kniha může dilem sloužit za podnět k revizi vyhláškového seznamu rostlinných drog pro přípravu léčivých přípravků. Stejně tak seznamu rostlin pro výrobu bylinných čajů. Další námět spočívá ve vyhláškovém rozšíření okruhu vyhrazených léčiv. To jsou ta, která jsou prodejná i mimo lékárny. Mám na mysli homeopatické přípravky, pakliže nejsou na lékařský předpis, což je u nás světově ojedinělé. Klidně by je mohl prodávat i homeopat ve své provozovně anebo lékař v ordinaci. Získat způsobilost k mimolékařenskému prodeji léčiv není obtížné.

Upozorňuji v knize také na protiprávnost skrývání zpráv o klinickém hodnocení některých zdravotnických prostředků. Mám na mysli některé nové elektrické přístroje typu plazmových generátorů či biorezonančních přístrojů. Klinické hodnocení zdravotnických prostředků přitom nemusí být složité ani nákladné. S klinickým hodnocením nových léčiv je nelze právně zaměňovat. Podstatné je, aby bylo vůbec provedeno a stalo se dostupnou součástí technické dokumentace. Zájem, víra a nadšení anebo snaha o tržní ozvláštňení ještě nemusí pokaždé stačit. Nezapomínejme navíc, že se často jedná o placené služby hrazené nemocnými lidmi. Oč více nekonvenční přístroj půjde, o to více musí být přístupny poznatky o jeho léčebné účinnosti. Jistěže nemusí být stoprocentní a pro veškerou populaci. Šance na zdravotní přínos u určitých nemocí však musí být reálná.

Může kniha přispět ke změně situace těchto oborů, přehodnocení, zařazení do zdravotní péče?

Již předchozí kniha Právo přírodního léčitelství přispěla k některým změnám v léčitelských oblastech. Jsem přesvědčen, že se to podaří i nové knize. První kroky spočívají v tom, že určité oblasti či problémy vůbec tematizujeme a snažíme se je věcně a potažmo právně uchopit. A tím i společensky pochopit. Odtud již bývá nakročeno k novým zdravotně a právně politickým řešením. Svou roli také sehrává právní osvěta, která v těchto sférách u nás dosud citelně chyběla. Poskytovatelé služeb nebo výrobci se někdy zmítají v právních chybách, poplašných zprávách, desinformacích, podezřívavosti, strachu a nedůvěře anebo v profesní zášti. Na tom ale nelze nic kloudného budovat! Nejprve je nutné trpělivě vysvětlovat, jak se věci doopravdy mají, zklidnit negativní emoce a nastolit vzájemnou důvěru. A to dá hodně práce!

Uniká nám někdy, že právo tvoří nezávislý společenský systém s vlastními pravidly včetně pravidel dokazování a volného hodnocení důkazů. S přírodovědeckým myšlením to nutně nesouvisí. Co je přírodovědecky vzato pouhou časovou souvztázností, může být jistou mírou pravděpodob-

nosti příčinnosti v právním smyslu. Nepochopení těchto rozdílností bývá důvodem nedorozumění mezi lidmi. Netvrdím, že právní řád a právní myšlení je nejlepší. Často bývá podloženo jen politicky. Pouze právo je ale spjato s legitimním a legálním vynucením. A proto mu musíme věnovat pozornost. Nadneseně řečeno, jako advokáta mě zajímá, zda klienta „zavrou“. (Smích.)

Zpočátku bylo nutno provést „právní zmapování“ terénu. Víceméně se to podařilo. Zmapování trvalo přes čtyři roky včetně léčitelství. Mělo povahu téměř detektivní se zákonnými zvraty arteterapie a tradiční čínské medicíny, pokusem o zákon o léčitelských službách, zásadním rozsudkem rozšířeného senátu Nejvyššího správního soudu o nelékařské homeopatii a se stále otevřeným právním koncem. Další cesty již ale mohou vést k dilčím řešením. A že to je politicky možné, o tom nás přesvědčuje nedávné loňské uzákonění hrazení léčebného konopí z veřejného zdravotního pojištění. Jedná se o součást herbální medicíny. Léčebné konopí je u nás jediné fytofarmakum, které je hrazeno z veřejného zdravotního pojištění. Jinou věcí je, zda by bylo účelné a hospodárné jít ještě dále a úhrady eventuálně rozšířit.

Pokud jde o zařazení komplementární a alternativní medicíny do zdravotních služeb, nic nebrání, aby prvky komplementární a alternativní medicíny byly takto využívány. Ostatně, v řadě případů se tak již dávno stalo, aniž bychom si toho všimli a „zaškatulkovali“ si to. Klinicky se to týká zejména herbální, manuální a fyzikální medicíny. Jinou věcí je hrazení zdravotních výkonů z veřejného zdravotního pojištění. I tam ale existuje cesta u klinických vyšetření. Rozhodné je totiž samo klinické vyšetření, nikoli až tak metoda. Nemluvě například o hrazených vodoléčebných zdravotních výkonech, zábalech aj. A samozřejmě musím zmínit fondy prevence zdravotních pojišťoven. Žel, není to u nás jako v Německu, o Švýcarsku nemluvě. Důvody jsou politické. Jednak jsme u nás v roce 1997 politicky a právně upustili od možného připojištění k zákonnému veřejnému zdravotnímu pojištění, jednak u nás nebyl přijat ústavní zákon o obecném celostátním referendu. Natož o referendu na podkladě občanské iniciativy. Ve Švýcarsku se totiž jednalo o výsledek lidového hlasování. U nás se lidu nevěří! (Smích.) Rozhodování si pak drží ve svých rukou jen zvolení zástupci lidu. Ovšem i odborné elity nebo zájmové skupiny fakticky stojící nad lidem. Značný je u nás také vliv lékařských korporací. Korporativismus je ovšem politickým nebezpečím pro nezávislou státní moc.

Zajímavým poznatkem ale je, že právně vzato neexistují až tak nepřekonatelné překážky, abychom se alespoň Německu v tomto směru fakticky přiblížili. Spíše se jedná o nezáměr anebo o neznalost. Někdy o obojí. Pak ale těžko něco řešit. Druží se k tomu i ochrana fondů veřejného zdravotního pojištění. Pacientská a pojištěnecká veřejnost je u nás málo zorganizovaná anebo se věnuje jen detailům péče a úhrad či velmi specifickým nemocem. Uniká pak komplexní pohled, reformní zlepšení a jeho prosazení tlakem zorganizované veřejnosti. Předpokládám ale, že dosavadní zdravotní systém má svou omezenou ekonomickou

životnost. Dříve či později, spíše ale později, se dotkne dna a budeme hledat, jak z toho všeho ven. Dlouhodobě osvědčená přírodní a tradiční medicína ještě může přijít státu vhod. Otázkou je, proč ale čekat až padneme na dno. To jsou všechno věci politického vedení státu a Ministerstva zdravotnictví. Posunuty by mohly být tlakem a zájmem občanské společnosti. Ta je ale v tomto směru nepříliš zorientovaná. I proto si myslím, že vydaná práce má smysl. Jinak bych se věnoval třeba zástavám a fúzím korporací. (Smích.)

Co se týče poslední části Vaší otázky, plěduji za opětovné zařazení terapeuta a specialisty tradiční čínské medicíny do oborů zdravotních služeb a do zdravotnického vzdělávání. Současný stav je patientsky nepřívětivý. Tradiční čínskou medicínu mohu opět praktikovat třeba já sám jako právník. Stačí mi jen zaplatit tisícikorunový správní poplatek za ohlášení volné živnosti. Vědět o tradiční čínské medicíně mohu jen to, co jsem si před hodinou o ní přečetl. Podobně u nás opět platí, že akupunkturu, která se v cizině vysokoškolsky studuje i řadu let, může praktikovat kterýkoli lékař laik. Oproti Slovensku se u nás nejedná o lékařskou odbornost. Akupunktura a podobné techniky u nás tvoří jen jedny z mnoha zdravotnických metod. Může je používat kterýkoli lékař, je-li to věcně možné, aniž by získal jakékoli zdravotnické vzdělání v akupunkturu. Na lékařské fakultě se o akupunkturu a podobných technikách mnoho nedověděl, pokud vůbec něco. Možná se lékař zrovna strefí, možná ne. Možná si něco pamatuje z nějakého soukromého víkendového kurzu, možná ne. Pacient je až na posledním místě. Hlavně, když ale zaplatí. Od dubna 1997 již není akupunktura hrazena z veřejného zdravotního pojištění. Podobně se to má s lékařskou homeopatií. Lékař není farmaceut, a tak se ji na vysoké škole neučil. O to více ale může být homeopatie lékařsky oblíbená. V Indii se ovšem homeopatie studuje několik let bakalářsky a pak magistersky. Následně v možném doktorském studijním programu. U nás ani hodinu. Ovšem zaplatit za ni u nás musíme. Světově ojediněle je u nás většina homeopatických přípravků jen na lékařský předpis. Na Slovensku to již před lety zrušili. Naposledy to u nás neprošlo loni na podzim. Nad některými věcmi, údajně ve veřejném zájmu na ochraně pacientů, mi zůstává rozum stát. V podstatě se jedná o politický boj o vlastní důležitost.

Kdo by si měl knihu koupit? Lékaři, praktici, léčitelé, úředníci na ministerstvu zdravotnictví...

Knihy je určena veřejnosti, které není komplementární a alternativní medicína zdravotně lhostejná anebo s ní musí pracovat. Nejedná se ale o žádnou příručku, jak sjednat nájemní smlouvu nebo jak platit zdravotní pojištění. Publikace má specifický právní obsah. Určena je nejen právníkům, advokátům a úředníkům nebo soudcům. Svě si v ní naleznou i lékaři, farmaceuti a další praktici. Nakonec i léčitelé. V podstatě se jedná o sumu současných právních poznatků o našem tématu. Předchozí kniha Právo přírodního léčitelství z roku 2018 byla vícekrát citována rozšířeným

senátem Nejvyššího správního soudu. Možná tomu bude podobně i u této knihy.

Zorientovat se mohou též výrobci zdravotnických prostředků či potravinářští výrobci doplňků stravy. Nesmíme samozřejmě zapomenout na čtenáře z řad patientské a pojištěnecké veřejnosti. Dočtou se o svých právech. Například o tom, jak to vlastně je s hrazením některých zdravotních výkonů z veřejného zdravotního pojištění.

Proč podle vás „oficiální“ medicína odmítá alternativní metody nejen přijímat, ale i hodnotit, analyzovat, sdílet se zahraničními kolegy, kteří mají prokazatelné výsledky?

Právo ničemu takovému nebrání. Dokonce můžeme říci, že český právní řád obsahuje osmnáct dílčích prvků týkajících se komplementární a alternativní medicíny. Docela podrobně to rozvíjím ve své knize.

Otázkou ovšem je, jak tuto část medicíny vymezujeme a co všechno vkládáme do jejího rozsahu. Možná bychom se divili, ale mnohé části přírodní medicíny jsou běžným předmětem farmaceutického výzkumu, potravinářských rozborů atd. Také jsou vyučovány na farmaceutických a potravinářských fakultách vysokých škol. Rovněž tak na fakultách zdravotnických věd či fakultách tělesné výchovy apod.

Paradoxně o to méně jim ale bývá věnována pozornost na lékařských fakultách, což považuji za velkou chybu, která si nevšímá reality a žije zahleděně „mimo čas a prostor“. V podstatě se jedná hlavně o osobnostní otázky některých hlasitých jedinců z řad lékařských či akademických funkcionářů. A také o rétorické fauly a triky, používané i politicky. Zájem nemalé části veřejnosti je někde úplně jinde. Dílem to platí i o odbornících z klinické praxe. Rétorické triky byly použity například při nedávném zákonném vyřazení tradiční čínské medicíny ze zdravotních služeb.

Tam, kde u nás skřípe medicína, naštěstí svou úlohu plní farmacie. Pro pacienty a pojištěnce to je ale chabá útěcha.

Věnujete se legislativě pro využití také herbálních medikamentů, léčebných, podpůrných a potravinových doplňků?

Ano, v knize se tomu věnuji právně podrobně hned v několika kapitolách. Narážíme tu na několik problémů. Asi největší problém komplementární a alternativní medicíny – nejen u nás – spočívá v odklonu od léčiv a lékového práva směrem k potravinám v podobě doplňků stravy. Může jít o obchodní spekulace a zejména o snahu dosahovat co nejmenších administrativních, finančních a odborných nákladů a podnikat v co nejvolnějším prostoru. Ovšem ve svém důsledku na úkor nemocných lidí, co se týče jejich informovanosti.

Na mysli mám tradiční rostlinné léčivé přípravky s léčebnými indikacemi jakožto léčiva podle lékového práva. V EU byl pro ně stanoven zjednodušený registrační režim z roku 2004. Státním ústavem pro kontrolu léčiv jich je registrováno 211 v různých lékových formách od českých nebo cizích výrobců. Jedná se kupříkladu o kap-

ky, tobolky, léčivé čaje nebo léčivé čajové směsi. Například o heřmánkový nebo jitrocelový čaj. Oba v lékové formě léčivých čajů. Anebo o žlučnickové či žaludeční čajové směsi z částí několika bylin nebo o průduškovou čajovou směs ze šesti bylin. Všechny příkladem uváděné lékové případy jsou prodejné i mimo lékárny. Například přímo u léčitele s osvědčením prodejce vyhrazených léčiv. Jiný registrační postup by byl možný u Evropské lékové agentury. Žadatelé tak mohou použít evropský nebo český, národní, zjednodušený registrační postup. V úvahu přichází i vzájemné uznávání registrací mezi členskými státy EU. Děje se tak na žádost. Účel uznávání spočívá ve volném pohybu léčivých přípravků v unii.

Klinické hodnocení nových léčiv se tu neprovádí právě proto, že se jedná o „stará“ léčiva. Proto je klinické hodnocení nahrazeno jinými poznatky. Předpokladem jsou bibliografická nebo vědecká doložení léčebného používání tradičního rostlinného léčivého přípravku alespoň třicet let, z toho alespoň patnáct let v EU. Například v tradiční čínské medicíně nebo v evropském bylinářství. Dokladem slouží kupříkladu čínské, pevninské nebo ostrovní, anebo indické, americké či ruské publikace či farmakologické nebo sociomedicínské doklady v EU. Podobně tomu je u bibliografických přehledů údajů o bezpečnosti a u souhrnných přehledů. Jistě, příprava žádosti vyžaduje odbornou práci a světový i evropský rozhled v oboru. Lze to chtít po odbornících?

Východiskem jsou i herbální monografie EU. Nezapomeňme na Výbor pro rostlinné léčivé přípravky spadající pod Evropskou lékovou agenturu. Jistěže jsou nezbytná další rozšiřování evropsko-unijního seznamu rostlinných látek, rostlinných léčivých přípravků a jejich kombinací pro použití v tradičních rostlinných léčivých přípravcích. Zápisy do seznamu provádí Komise (EU) svými rozhodnutími od roku 2008. První dva zápisy se týkaly plodů fenyklu obecného pravého a sladkého s odkazy na monografii Evropského lékopisu. Podotýkám, že Evropský lékopis spadá pod Radu Evropy, která je širší než Evropská unie. Stačí si také přečíst některé zahraniční lékopisy. Třeba německý nebo švýcarský. Na mysli mám například antroposofika.

Pacientská výhoda spočívá v určení léčebných indikací, délky užívání a dalších důležitých informací u tradičních rostlinných léčivých přípravků včetně údajů na příbalových letáčích. Jenže, řada výrobců nechce vyrábět tradiční léčiva, nýbrž potraviny v podobě doplňků stravy s výživovými nebo fyziologickými účinky. Jelikož se ale jedná jen o potraviny na trhu, nejsou u nich samozřejmě dány léčebné indikace ani další lékové údaje, nýbrž jen omezená výživová nebo zdravotní tvrzení a další omezené údaje. U chleba nebo koláče také neuvádíme žádnou léčebnou indikaci. Zatímco u léčiv se pacient doví i délku užívání nebo jakékoli omezení týkající se délky užívání, u potravin v podobě doplňků stravy zná jen doporučené denní dávkování. Jak dlouho má doplněk stravy užívat, již nemocný člověk neví. Z výrobního označování bylinných čajů jakožto běžných potravin určených k lidské výživě také nemocný člověk nic léčebného

nezjistí. Muselo by se totiž jednat o léčivé čaje nebo léčivé čajové směsi s léčebnými indikacemi podle lékového práva.

Na trhu je nabízena řada výrobků obsahujících vitaminy nebo jejich skupiny. Například známý léčivý přípravek německého výrobce pod obchodním názvem Milgamma N obsahuje kombinaci vitaminů skupiny B. Uváděny jsou u něj léčebné indikace, protože se jedná o léčivo. Zato u komplexů vitaminů B v potravinové podobě doplňků stravy se dozvíme jen zdravotní tvrzení. U vitamínu B6 obsaženému v uvedeném léčivém přípravku se nemocný doví, že se tento lék používá, krom jiného, jako podpůrná léčba při onemocněních postihujících především periferní nervový systém s uvedením příkladů chorob. Je-li však vitamin B6 obsažen v doplňku stravy, týká se jej deset schválených zdravotních tvrzení jako „Vitamin B6 přispívá k normální činnosti nervové soustavy“. Léčebné indikace léků a potravinová zdravotní tvrzení si sice mohou být věcně blízké, ale nebývají shodné. Zdravotní tvrzení někdy potřebují ještě vysvětlení či další poradu.

Pro některé výrobce bývá ovšem jednodušší učinit pouhé oznámení Ministerstvu zemědělství, nežli podat doloženou žádost o registraci Státními ústavu pro kontrolu léčiv nebo Evropské lékové agentuře. Také to je pro ně levnější a rychlejší. Výrobci, distributoři a prodejci se někdy vůbec odklánějí od povolovacích režimů podle lékového práva. U potravin to je totiž méně přísné. Pro nemocné lidi to je však nevýhodné. Nemocní potřebují znát lékové informace o léčebných indikacích, době užívání, nežádoucích účincích, interakcích, o vlivu na schopnost řídit vozidla atd. Pouhá potravinová zdravotní tvrzení a jiné potravinové údaje bez dalšího, bez porad a konzultací navíc, jim to nenahradí. Kde jsou léčebné indikace, tam jsou i kontraindikace. A to není u potravin (kromě pár právních výjimek).

Zůstaneme-li u tradičních rostlinných léčivých přípravků, proč provádět rešerše elektronických databází a vyhledávat bibliografické podklady a ještě u nich dokládat například fyzikálně-chemickou zkoušku, ač by byla hotova za krátkou dobu a za levný peníz, když mám po ruce pouhou ohlášku doplňků stravy jako potravin.

Proč se podrobovat přísnému a hospodářsky omezujícímu režimu lékového práva, když mi stačí ohlásit potravinářskou živnost. A dbát hygieny potravin.

A také proč se omezovat na lékárenské prodeje, když mimolékárenský prodej humánních léčiv se v našem ohledu beztak týká jen léčivých čajů nebo léčivých čajových směsí a multivitaminových přípravků. Pokud ovšem čaje neobsahují silně nebo velmi silně účinnou látku. Pak je můžeme prodávat jedinec lékárenskou cestou. Oproti tomu doplňky stravy obohatí prodejní sortiment v lékárnách i jinde. Podobně to platí o bylinných čajích jako o běžných potravinách, kdy se nejedná o lékové formy léčivých čajů nebo léčivých čajových směsí a o léčebné indikace.

Faktem je, že v řadě bylinných případů, zejména cizokrajných, může nastat bibliografická a vůbec

údajová nouze. Tu pak asi nezbyvá, sledujíc obecné zdravotní dobro, než překonat postupem mimo lékové právo. Tedy přes doplňky stravy s pouhými výživovými nebo zdravotními tvrzeními a omezenými údaji podle práva potravinového (a ovšem i s poradami navíc). Výrobce totiž nemůže ovlivnit stav odborné literatury nebo monografií Evropského lékopisu či herbálních monografií EU se sekce tradičního používání. Jiná cesta se nabízí přes bylinné čaje. Opět ale podle potravinového práva, které stanoví podrobnosti a vyhláskový seznam. Potravinové bylinné čaje, ovšem bez léčebných indikací, lze u nás vyrábět například z kořenu ženšenu. Porady o jejich užívání proto bývají nutné nebo alespoň vhodné. Všeohojivý kořen, jak zní lékopisný název, však lze použít i k přípravě rostlinných léčivých přípravků s léčebnými indikacemi.

Každopádně jsou tradiční rostlinné léčivé přípravky s léčebnými indikacemi a dalšími lékovými údaji pro nemocné lidi právně (informačně) vhodnější, nežli „pouhé“ doplňky stravy jakožto potraviny s omezenými zdravotními tvrzeními. U doplňků stravy nebo ovocných či bylinných čajů se totiž potravinářsky a právně nepočítá s léčbou chorobného stavu. Proto jsou potravinářská zdravotní tvrzení u doplňků stravy omezená a řekněme opatrná. Příkladem slouží zdravotní tvrzení, že „Vlašské ořechy přispívají k lepší pružnosti krevních cév“ nebo, že „Zinek přispívá k udržení normální hladiny testosteronu v krvi“. Potravinové označování doplňků stravy jim totiž nesmí přisuzovat vlastnosti týkající se prevence, léčby nebo vyléčení lidských onemocnění nebo na tyto vlastnosti odkazovat. Jelikož se jedná o potraviny, je to pochopitelné. Jenže, právně nastavený systém léčiv včetně léčivých čajů vedle doplňků stravy včetně potravinových čajů zdaleka nefunguje tak, jak asi bylo v EU původně předpokládáno.

Za samostatnou pozornost stojí potraviny nového typu. To jsou například potraviny z hub, řas nebo částí těl živočichů, které se ve významné míře nepoužívaly k lidské spotřebě v EU před 15. květnem 1997. Proto jsou u nás míněny jako „nové“. Některé potraviny nového typu mohou mít zdravotní účinky, včetně těchto tradičních potravin ze třetích zemí (mimo EU). Z právního hlediska je zajímavé, že některé z nových potravin mají podobu doplňků stravy, například šáva z ovoce noni v prášku, anebo bylinných čajů. Kupříkladu výtažek z hřebenu kohouta je ale zase obsažen v mléčných či jogurtových výrobcích. Sleduje se tu bezpečnost potravin. Existuje k tomu seznam Unie pro nové potraviny z roku 2017. Také by stál za revidování.

Jaké zájmy se tu projevují? Potravinářské, lékové...?

Sledován je veřejný zájem na bezpečnosti výrobků. A v některých případech, jako je tomu u léčiv, též na jejich prevenční nebo léčebné účinnosti.

Jak jsem již říkal, problém je někdy na straně výrobců, pokud chtějí podnikat co nejvolněji, s nízkými náklady a bez vyšších odborných zátěží, což s léčivy tak úplně nejde nikde na světě. Stačí si připomenout zásady správné výrobní praxe léčivých přípravků.

Setkáváme se na trhu ale i s opakem. Výrobci tradičních rostlinných léčivých přípravků si naopak zakládají na tom, že vyrábějí léčivé přípravky s léčebnými indikacemi a podle správné výrobní praxe. Nikoli „pouhé“ potraviny. Tím jejich výrobky mohou být brány za více důvěryhodné v odborných očích zdravotnické veřejnosti a mezi poskytovateli zdravotní péče, kteří jsou zvyklí a naučení používat léčiva.

Ovšem může to být i problém EU a jejího rozřívání výrobků se zdravotními účinky na zdravotnické prostředky, léčiva, potraviny, které se ještě dále dělí, a na kosmetiku. S tím se ale setkáváme i jinde ve světě. Těžko by se totiž někdo úředně podepsal pod snížení veřejného zájmu na znalosti bezpečnosti nebo účinnosti některých prostředků nebo látek na trhu. Uvědomit si musíme, že mezi výrobci, distributory a prodejci najdeme lidi nejen slušné a odborně zdatné, ale třeba i podvodníky lákající na něco, co není anebo je jinak. Nemusí jít pokaždé o podvodníka. Stačí jen nadšenec se svou slepou vírou. Věřit lze čemukoli. Tak je tomu ale ve všech lidských oblastech. EU a stát se to snaží vyřešit přísností ve veřejném zájmu. Otázkou je její míra, efektivita a vůbec racionalita. I to je však obecný problém celého světa. U nás v EU se mi ale zdá, že si unie na sebe vzala velké sousto, které jí zadržává. Říká se tomu „velké oči“. Chápu pak stesky některých našich bylinářů, kteří vycházejí z poznatků získaných dlouhodobým používáním bez ohledu na právní formy a výrobová hlediska.

Někdy asi důvodně kritizujeme farmaceutickou lobby, zatímco potravinářská lobby může být ještě silnější. Veřejnosti to může někdy unikat. Zvláště tehdy, je-li vystrašena zkreslenými nebo jinak nepravdivými informacemi některých internetových „plašičů“ jitrících negativní emoce bez reálného výsledku čehokoli. Aniž bychom viděli i druhou stranu mince. Druhou stranou rozumím ochranu slabších, nemocných lidí. Slabší stranou nejsou podnikatelé ve službách nebo výrobě, včetně lékařů. Ti jsou u nás svobodni již třicet let a mají svou tržní sílu i odbornost. A kapacity na advokáty a další pomocné služby.

A to jsme v našem rozhovoru nechali stranou zdravotnické prostředky jako ušní svíčky, akupunkturní jehly či balené přírodní bahno. Nemluvě o kosmetických výrobcích se zdravotními účinky, třeba o lékařské vazelině, anebo o těch potravinách, které jsou však právně vzato homeopatickými přípravky podle lékového práva. Rozhodná je totiž technologie výroby zahrnující homeopatické ředění. I bez ohledu na možné další výrobní postupy jako je drcení, máčení apod. Na myslí mám tkáňové soli a některé kapky.

Ale zbytek si už může čtenář přečíst sám! Jak říkám, je to docela detektivní příběh.

Jan Hovorka

<http://www.tcmrevue.cz/prof-ivo-telec-nase-knihy-jsou-prukopnicke-zasadni-veci-nejsou-v-nasem-zdravotnictvi-reseny/>

NEUVĚŘITELNÉ, NEVYSVĚTLITELNÉ?

NEUVĚŘITELNÉ, NEVYSVĚTLITELNÉ?

Z televizních pořadů

Sešit 11

Ing. Jaromír Kapinus, rodák z Lázu u Moravských Budějovic, žijící dlouhá léta ve Vídni, člen České psychoenergetické společnosti v Praze, autor publikací *Nadhmotný svět*, úvod do parapsychologie a *Psychokinetické jevy*, které věnoval této společnosti, věnuje tuto publikaci českému čtenáři za účelem rozvíjení zájmu o psychoenergetickou vědu a o její popularizaci.

Vedení České psychoenergetické společnosti plní jeho přání.

Předmluva k následující stati

Vážený čtenáři,

mnozí z vás se setkali s lidmi, kteří mívají předtuchy. Většinou tyto předtuchy varují před událostmi, které v brzké době nastanou. V mnoha případech jsou nevyhnutelné, v mnoha případech pomáhají se jim vyhnout.

Dva případy jsou příkladem síly myšlenky, proto pozor na to, co vysíláme.

Ing. Vlastimil Bažant

Nepochopitelné věci

V televizní sérii *X-Factor* byly 16. 9. 1998 vysílány dva skutečné případy pod názvem *Mumie* a *Pro jistotu*.

Mumie

Ducroix, sběratel cenných archeologických, hlavně egyptských nálezů, nabízí řediteli muzea ve městě mumii egyptské princezny Ferentity z doby 300 roků před Kr., která je velmi cenná. Ředitel muzea nechá mumii zkoumat odborníky, kteří zjistí pravost mumie i rakve, v níž je mumie uchována. Ředitel muzea koupí mumii, která bude velkým obohacením pro jeho muzeum a říká, že příští den nechá rakev s mumii odvézt. Příštího dne je mumie odvezena do muzea a postavena na stanovené místo. Den nato čistí uklízečka muzea schodiště a náhle uvidí před sebou zjevení mladé hezké ženy, která ukazuje na její čelo, kde se táhne od vlasů přes čelo rána. Zjevení pak zmizí. Uklízečka je zděšená zjevením a vypráví vše strážnému muzea. Nikdo však jí nevěří. Když se pak zjevení objeví také strážnému, uvědomí tento ředitel muzea. Ředitel mu nevěří a vylouvá mu to, přesto ale chce večer prostudovat podklady mumie, které mu Ducroix s mumii předal jako certifikát, který dosvědčuje pravost mumie. Večer se náhle před ním objeví to zjevení mladé hezké ženy, která působí jako živá a ukazuje pod vlasy a na čele delší ránu. Zjevení mu kýve, aby ji následoval a vede ho k rakvi, kde leží mumie, princezny. Značí mu, aby otevřel víko rakve. Ředitel otevírá rakev a zjevení ženy ho pozoruje. Kýne mu, aby odvinul obvazy z hlavy mumie. Ředitel to učiní a náhle se mu objeví tentýž obličej mladé hezké ženy s dlouhou ránou na čele, této zabitě ženy ležící na místě egyptské princezny Ferentity. Zjevení ženy po spatření svého mrtvého materiálního těla pomalu zmizí. Ředitel zavolá policii a Ducroix je ihned zatčen. Tato mladá žena byla sběratelem Ducroix zabita ranou kovového svícnu do hlavy a vložena jako mumie zabalená do rakve princezny Ferentity, když mumie princezny byla napřed odstraněná z rakve. Ducroix zemřel po delší době ve vězení.

Co zbývá k tomuto případu dodat na vysvětlenou? Ducroix nabídl řediteli muzea vzácnou mumii egyptské

princezny jenom z toho důvodu, aby tímto způsobem zamaskoval vraždu mladé ženy. Astrální tělo této mladé ženy s jejím duševnem a přesnou podobou materiálního těla v době jeho smrti bylo vedeno touhou vysvětlit tento stav, v němž se nyní nachází, přesvědčit se o tom, že materiální tělo už nežije a zjistit, kdo je vinen za tento jeho nynější stav. Proto se zjevilo lidem v muzeu, aby na tuto vraždu upozornilo. Byla to také pomsta oběti na jejím vrahovi. Po výstupu astrálního těla mladé dívky z materiálního těla po jeho smrti, sledovalo astrální tělo dívky; které jako duch bylo sice vázáno emocionálními energetickými záznamy v materiálu místa tragédie, rakev egyptské princezny poznačenou záznamy emocionální energie vraha a bylo pak touto energií vedeno až do muzea. Astrální tělo ducha zabitě ženy bylo pak přitahováno energetickými záznamy materiálu rakve a mohlo se jako zjevení v muzeu zjevovat pracovníkům muzea, kteří v okamžicích pracovního stresu byli přístupnější ke vnímání fantomu astrálního těla mladé ženy. Jak se dostalo astrálnímu tělu dívky vysvobozujícího vysvětlení ze strany živých lidí? Tím, když astrální tělo dívky poznalo v rakvi mumie své vlastní mrtvé tělo. Nyní byl tento stav nejistoty ukončen a astrální tělo mohlo odejít do záhrobí. A co snaha astrálního těla dívky odhalit vraha? I zde pomohla pomoc živého člověka, ředitele muzea, který po zjištění podvodu a vraždy předal vraha policii.

Pro jistotu

Ric Pernell, strážný v průmyslovém a vědeckém ústavu je na tomto místě již 15 let a dosud se mu nestal žádný případ vloupání nebo krádeže v ústavu. Ze své strážnice prohlíží pomocí kamer a monitorů všechny pohyby lidí po vědeckém středisku a je zasvěcen do všech bezpečnostních opatření pro budovy. Po provozu, když už všechny prostory jsou prázdné, se u něho přihlásí mladý muž v uniformě strážného a říká, že je jeho nový kolega a prosí ho, aby ho zasvětil do ovládání bezpečnostních opatření v podniku a děkuje mu předem. Pernell je nesmírně hrdý na to, že může předávat své zkušenosti a neuvažuje o tom, komu je předává. Zaškolí mladého muže a ukáže mu s hrdostí všechna bezpečnostní zařízení, o nichž tvrdí, že po 15 let jeho služby zde konaly jistou službu a nedovolily žádné vloupání. Potom si sedne do své židle, ze které může přehlédnout všechny monitory a věnuje se četbě knihy, která má název *Schopnost telekineze*. Náhle je tento přesný a opatrný strážný uhozen do hlavy a spoután k židli právě tímto mladým „strážným“ a jeho kolegou, dvěma lupiči, kteří se lští dostali do podniku a vyzvěděli od Pernella všechna bezpečnostní opatření. Oba zajistí, aby se Pernell ani nehnul ze židle a širokým pásem kolem hlavy mu zalepili ústa, pro jistotu, jak říkal Pernell. Pernell pozoruje na monitorech, jak lupiči snadno otevírají bezpečnostní závěry sejfů s cennými věcmi a jak cenné věci shromažďují k odnesení. Ironicky ukazují do kamer a vysmívají se Pernellovi, jak jim naletěl.

Rick Pernell, také poněkud informován z knih o silách psychokineze, se obrovsky soustředí a způsobí psychokinezi prasknutí žárovek v prostoru, kde lupiči shromažďují lup. Lupiči jsou překvapeni a shrabují po tmě lup, aby ho odnesli. Pernell vidí vše na monitorech a další koncentrací způsobí roztržení všech osvětlovacích těles v prostoru, kde se lupiči nachází a na chodbě je překvapí výboji elektrického napětí viditelnými až do ulic města. Lupiči padnou oslepeni na zem a než se mohou vzchopit k útěku, přichází již policie s požárníky a zatknou je. Pak osvobodí Ricka Pernella z jeho nepříjemné situace. V tomto případě se jedná o schopnost působení psychokineze a telekineze. Rick Pernell, zřejmě pod velkým

tlakem za žádnou cenu nedovolil, aby se mu po 15 letech jistoty na strážnici stalo jeho vlastním přičiněním způsobené vloupání do podniku, vyvinul v sobě v těchto okamžicích psychokinetické schopnosti. Schopnosti, které mohou člověka přepadnout náhle v okamžicích velkého nebezpečí, nebo se dostavit po úraze, např. zranění hlavy, když se nikdy dříve neobjevily. U Pernella se objevila schopnost silou vůle způsobit telekinezi pohyb předmětů na dálku a ovládání elektrické energie na dálku. K tomu je však třeba obrovského fyzického a psychického napětí, jak ukazují pokusy s vynikajícími psychokineti v laboratoři, kde fyzické a psychické napětí je zaznamenáno přístroji. Je však možné, že v případě Pernella byla v akci bioenergie, tato obrovská energie, vycházející z člověka v určitých situacích, energie, která se dá fokusovat do ohniska a v podobě svazku navést na určité místo, kde se projeví nepředstavitelnými silovými účinky.

Neuvěřitelné věci

V televizní sérii X-Factor byly 23. 9. 1998 vysílány tři skutečné události pod názvy Náměsíčník, Chvalte Pána a Napoleonova židle. Tyto případy ukazují, jak nebezpečné může být náměsíčnictví, dále zázračná zachránění lidí a nebezpečí silného záznamu bioenergie v pevném materiálu.

Náměsíčník

Policista Hungin bydlí v domě u mořské pláže. Jednoho dne ráno je na pláži nalezena mrtvá mladá dívka, zastřelená ranou z 9 mm pistole. Dívka bydlela s jejím přítelem v sousedním domě. Policista Hungin vyšetřuje tento případ se svými kolegy. Dívka byla při její večerní procházce po pláži zastřelena ranou z policejní pistole do prsou z blízké vzdálenosti, patrně znala svého vraha. Policista se vyptává jejího přítele, ten však má pro tu dobu jasné alibi. Jejich pes, který dívku na jejích procházkách vždy doprovázel, cení na policistu zuby a chce ho napadnout, ale mladík psa zadrží. K policistovi byl tento pes vždy nepřátelský, patrně z důvodu paranormálnosti policisty. Kolega policisty mu předá projektil z 9 mm pistole, kterým byla dívka usmrcena. Byl to zřejmě projektil z policejní pistole. V noci má Hungin ve snu vidinu, v níž se celá ta tragédie odehrává. Vidí jít dívku se svým psem večer po pláži a dívka se náhle zastaví. Proti ní jde muž jí známý. Tento zůstane také stát, jako by uvažoval a náhle střelí dívku pistolí z blízka do prsou. Pes napadne neznámého a zraní ho na prsou. Dívka zůstane ležet na zemi.

Nyní však policistu, který se v šoku probudí napadne strašné podezření. Ve svém domě udělá zkoušku výstřelu ze své služební pistole přes příkryvku a polštář, aby projektil z jeho pistole mohl srovnat s projektilem, kterým byla dívka zastřelena. Při kontrole lupou zjistí, že oba projektily včetně rýh jsou identické, že byly vystřeleny z jeho pistole.

Policista Hungin je náměsíčný, přestože o tom sám neví a při jeho náměsíčné cestě po pláži pozdě večer byl vyrušen dívkou ze sousedního domu, a jejím psem. Bránil se proti rušitelům jeho podvědomého stavu střelbou z pistole. Hungin vysvlékne košili a vidí škrábance psa na své hrudi. V koupelně najde zakrvavený ručník, kterým si krev na prsou utíral. Policista Hungin, je naprosto jistě vrahem mladé ženy. Tento případ nebyl dále projednáván. Zda toto zabití ve stavu podvědomém nadřazeným hlásil, nebo zda násilím učinil svému životu konec, zůstalo nezodpověděno. Jako náměsíčník nemůže být za zabití dívky odsouzený, poněvadž nebyl při vědomí. Jiná je otázka jeho další kariéry. Jako náměsíčný poli-

cista představuje Hungin velký rizikový faktor, vzhledem k jeho podvědomým nočním toulkám. Náměsíčník nemusí zrovna lézt po střeších v pyžamu, kde by pro své spoluobčany nepředstavoval jejich ohrožení, mimo svého vlastního. Může zrovna tak v plném oblečení a s pistolí v pouzdře usnout vsedě, a setkat se při jeho náměsíčných procházkách po zemi s lidmi při jejich normálním vědomí. Stará lidová moudrost říká, že náměsíčník se nesmí vyrušit při jeho procházce po střeše, že by mohl spadnout a zabít se. To platí ale jenom pro procházku náměsíčníka v nočním prádle po střeše. Ale při procházce po zemi, kde se náměsíčník může setkat s lidmi při jejich plném vědomí, jako v uvedeném případě policisty Hungina, může být situace velmi kritická.

Chtěl bych se poněkud zmínit o náměsíčnictví, abychom vysvětlili, co přimělo náměsíčního policistu k tomu, aby použil služební pistole proti bezbranné dívce, která ho jako souseda oslovila při její noční procházce. Náměsíčník je člověk jednající podle pokynů svého podvědomí, které je ve spánku v činnosti. Jeho vědomí je vyřazené. V primitivní části podvědomí, v tak zvaném já, jsou primitivní a egoistické pudy. Tato část podvědomí jedná podle nálady člověka a nebere ohled na morální zásady a požadavky reálnosti. Je chaotická, neorganizovaná a zdrojem pudů a instinktů. Další část podvědomí tzv. nadjá, je výsledkem výchovy prostředí a rodiny. Jedná podvědomě a nikoliv na základě morálních představ. Vytváří určitý druh programu a jako taková je nelostná a sterilní. Z jakého podnětu podvědomí vystřelil náměsíčný policista na bezbrannou známou dívku zůstává otázkou. Snad se jeho nenávisť proti psovi přenesla na dívku, že zastřelil dívku a nechal se napadnout psem. V každém případě je policista Hungin, který patrně prodělal své náměsíčné procházky, když oblečený s pistolí v pouzdře usnul v křesle, rozhodně nebezpečný pro lidi, které během své náměsíčné procházky potká a je jako lidé náměsíční, procházející se v noci se zbraní, velkým rizikovým faktorem.

Chvalte Pána

Baptistická skupina v Americe vedená sestrou Luisou zpívá po 10 let její songy k chvále pána. Skupina musí tyto songy před produkcí při mši dvakrát týdně cvičit a sestra Luisa je vzorem přesnosti. Pro příští čtvrtek je zkouška v kostele plánována na 19 hodin a sestra napomíná k přesnosti v dodržení času. Ve čtvrtek před zkouškou se každému ze čtyřčlenné skupiny stane něco, co zabrání včasnému dostavení se do kostela. Jelí po dvou v jednom autě. Jedno auto nechtělo naskočit, druhé mělo prasklou pneumatiku. I sestra Luisa se nemohla včas dostavit autobusem, příjezdové silnice byly uzavřeny. Když se konečně všichni dostaví ke kostelu, vidí místo kostela jen hromady trosek. Pod kostelem vybuchlo po 19. hodině plynové potrubí a výbuch kostel zničil. Nyní vidí členové baptistické skupiny, že jim jejich potíže, dostavit se přesně ke zkoušce, vlastně všem zachránily život. V dojetí zpívají před troskami kostela song Chvalte Pána. Jak se tento zázrak mohl přihodit, zůstávají jenom dohady.

Snad tím, že osudové programy života jednotlivých účastníků skupiny neměly dosud naprogramovanou smrt těchto lidí. Poněvadž osudové programy lidí jsou v univerzu energeticky napojeny na energii hmoty na naší zemi a na její záznamy v materiálu (například i na únavu materiálu plynového potrubí pod kostelem), mohly tyto programy přes univerzální energii zapůsobit na materiál motorových vozidel a tato vozidla dočasně vyřadit z provozu. Dávat toto jako vysvětlení, je ovšem poněkud smělé. Zabránění provozu vozidel všech členů této skupiny však

nemohlo být způsobeno žádným paranormálním jevem přes podvědomí účastníků zkoušek v kostele.

Při této příležitosti se zmíním ještě o jednom skutečném případě, který se zdá být vysvětlen více prekognitivním vnímáním než vzájemným energetickým působením univerza a energetických záznamů ve hmotě. Žena vzbudí v noci svého muže a říká mu, že měla ve snu hroznou vidinu. Viděla, že těžký lustr se uvolnil od stropu u nich v pokoji a spadl na dětskou postýlku s jejich malým synem a zabil ho. Viděla při tom v pokoji nástěnné hodiny, které ukazovaly půl čtvrté ráno. Muž se směje obavám ženy, když žena vstala a vzala dítě k sobě do postele. Smích ho však přešel, když přesně o půl čtvrté ráno byli probuzeni velkým praskotem a řinčením skla. Těžký lustr z pokoje ležel na dětské postýlce, přesně tak, kde ho žena ve snu viděla, když zabil jejího syna. Tento případ by snad bylo možno vysvětlit prekognicí, viděním do budoucna.

Pro prekognici svědčí čas na hodinách v pokoji, půl čtvrté a pád lustru na dětskou postýlku. Ale zde narážíme na skutečnost, že prekognice, je-li pravá, je nezměnitelná v uskutečnění osudové události. Kdo ale způsobil toto vidění u ženy, která dosud nikdy nezaznamenala žádné paranormální schopnosti? Zrovna tak mohla energie univerza na základě dosud nesplněného životního programu dítěte a chyby v materiálu závěsu lustru upozornit matku ve snu na velké nebezpečí. Takto mohla matka zabránit smrti dítěte.

Napoleonova židle

Pan Talbot, obchodník se starožitnostmi, si koupí pro svou sbírku 300 let starou židli. Tato, tzv. kapucová židle, patřila údajně Napoleonu Bonaparte. Sekretářka obchodníka, paní Weismannová dává nyní dohromady seznam předchozích majitelů židle a přijde skutečně na Napoleona I. jako prvního majitele židle. Z této židle vypracoval 17. 6. 1815 Napoleon svoji strategii pro rozhodující bitvu u Waterloo. Po porážce u Waterloo zapůsobil obrovské zklamání Napoleona na tuto židli, které dal vinu a činil ji zodpovědnou za svou špatnou strategii v bitvě, a Napoleon svoji velikou bioenergií způsobil „prokletí“ této židle, že v budoucnu každého, kdo si na tuto židli sedne, stihne neštěstí. V podstatě uložil Napoleon, svůj záznam silné bioenergie do materiálu židle a tento vykonával po staletí tento energetický program. Poněvadž pevná hmota je v podstatě energií, zůstal zde záznam bioenergie zachován. Toto proklínání věcí a přání neštěstí jejich budoucím majitelům je tradicí přenášeno už odedávna. Něco pravdy však bude na emocionálně proneseném prokletí, se svazkováním bioenergie člověka na proklínanou věc nebo na jiného člověka.

Uklízečka Jennie vidí u Talbota tuto starou židli, je zvědavá, jak se v židli sedí a sedne si do židle. Po týdnu zemře Jennie při autonehodě. Pan Talbot je rozloben nad tím, že si Jennie sedla do židle, zkouší však také, jak se v židli sedí, stejně jako jeho přítel Erik. Oba zemřou. Erik se zřítí s letadlem a pan Talbot je zbankrotuje, a když chce osudnou židli sekýrou rozbít, raní ho mrtvice a zemře. Byla židle Napoleonem prokletá? Zdá se tomu tak, že Napoleon po své porážce a před deportací na ostrov sv. Heleny po velkém životním zklamání a hořkosti, dával vinu materiálu židle. Zapůsobil svoji bioenergií na materiál židle a tato bioenergie způsobila v materiálu židle silné energetické záznamy. Tato energie byla jím nasvazkována na židli a určena programem jen pro osoby, které se na židli posadí. Bioenergie se dá nasvazkovat a navést na určité předměty, na určité místo nebo na určité osoby. Její účinky jsou tak velké, že se dají měřit seismografem. Nevysvětlitelné účinky této energie byly dokumentovány

u více případů. Zřejmě se u materiálu židle nejednalo jen o emocionální záznamy všeobecně, které by pak u senzibilů vyvolávaly zjevení duchů. Tyto energetické záznamy v materiálu židle byly provedeny cíleně pro osoby, které se posadí na židli a cíleně také po staletí na tyto osoby neblaze působily, v tom smyslu, že většinou byly příčinou jejich záhuby. Byly způsobeny vědomě, na židli cílenou bioenergií, vědomě zřejmě z velkého zklamání, že židle byla vinna neúspěchem Napoleona.

Další skutečné případy v této sérii byly vysílány v televizním vysílání X-Factor pod názvem Mléčná konvice.

Mléčná konvice

Farmářská rodina bydlí půl hodiny vzdálená od starého farmáře Gusa, který žije na své farmě sám. Vidí se jen v neděli v kostele. Pak jim Gus přiveze odpoledne velkou konev mléka, se kterou rodina vystačí po celý týden. Jejich malá dcera Emmi je starému muži velmi nakloněna, dostává vždy od něho malý dáreček, který jí Gus vykouzlí z rukávu. Příští neděli je velmi větrné počasí a deštivo, farmářská rodina z tohoto důvodu zůstává doma. Odpoledne se počasí zlepšilo a rodina čeká, že Gus přijede s novou konvicí mléka. Gus však nepřijíždí a jeho prázdná konvice čeká na něho marně před vchodem domu. Náhle vykřikne malá dcera, že konvice se pohybuje. Otec vyjde ven a vidí také pohyb konvice směrem k cestě. Kryt konvice se uvolnil a vyletěl do vzduchu. Farmář je udiven těmito jevy a napadne ho, že to asi souvisí se starým farmářem, že se mu asi něco stalo. Vezme prázdnou konev do svého vozu a jede rychle ke starému farmáři Gusovi. Za 10 minut je u cíle a vidí farmáře nehybně ležet na zemi před domem po mozkové mrtvici. Zaveze ho hned do nejbližší nemocnice, kde je farmář Gus zachráněn a přežije.

V tomto případě jsme opět u bioenergie člověka, této chi-energie, obrovské síly, která vychází z člověka v nebezpečí smrti a v nebezpečných situacích. Jak vysvětlit ten pohyb mléčné konvice? To, co vypadá jako psychokineze způsobená podvědomím člověka, která však zásadně působí jen na krátkou vzdálenost, bylo v tomto případě voláním člověka o pomoc v nebezpečí smrti, když jeho vědomí znalo jen jedinou možnost: Uvědomit farmáře, který čekal na mléko pomocí pohybu prázdné konvice, že Gus se nachází v nebezpečí smrti. A tato myšlenka starého, farmáře na jedinou možnou záchrany, způsobila cílené vyslání svazku bioenergie na konvici na velkou vzdálenost. Bioenergie, která má nevysvětlitelnou působnost a může být člověkem v nebezpečí smrti cíleně vysílána na určitý předmět nebo určitého živého tvora, byla zde vyslána vědomě od starého farmáře na vzdálenou konvici.

Vedení České psychoenergetické společnosti upozorňuje čtenáře na možnost zakoupení publikace Psychokinetické jevy, ve které autor Ing. Jaromír Kapinus vysvětluje řadu těchto neuvěřitelných příběhů. Nejlépe vyřizovat tento požadavek pomocí e-mailové adresy cepes@cepes.cz.

IMUNITA A EPIDEMIE

Pan Vladislav Trávníček objevil nový způsob posílení imunity. Využívá k tomu potravní doplněk, do kterého upraví dostatečnou dávku energie se specifickými parametry. K tomuto výsledku došel díky svému měření pomocí přístroje RUKA, který vymyslel český inženýr Rumler. Na tomto přístroji se měří virgulí a měří se na něm vlnová délka. Ing. Trávníček na základě tohoto přístroje vypočítal vlnovou délku zdravých orgánů. Vysvětluje, že pole T se velmi liší od pole E, je směrově orientované a normální stav má charakteristickou modulaci, jemné modulace jsou tím, co bývá nazýváno informačním polem. V přírodě jsou k nalezení zóny, na kterých se pole T liší od normálního stavu. Tyto zóny jsou označovány názvem patogenní zóny a ty mají kratší nosnou vlnu. Stejně tak i nemocný orgán v lidském těle vykazuje kratší nosnou vlnu. Čím je vlna kratší, tím je choroba závažnější. Pan Trávníček chtěl energii T uměle generovat a kvantová mechanika mu pomohla najít řešení. Dokáže vyrobit energii tak, aby měla předem vypočtené parametry, a našel i způsob, jak ji uchovat a použít tam, kde je jí potřeba. Informační složky pole T použil k vývoji výrobků pro firmu Divine Way. Tyto prostředky pomohou vylepšit imunitu tím, že dodají energii T oslabenému tělu. Nejedná se však o léky, tyto prostředky pracují na jiném způsobu, avšak imunitní systém potom posílí a sjedná pořádek v biochemii.

Pavel Krejčí, ČEPES

Chci se s vámi podělit o své poznatky o těchto dvou závažných tématech a udělám to jiným způsobem, než je obvyklé. Doufám, že vám následující text pomůže k lepšímu pochopení problémů.

S neznámou formou energie jsem se setkal v roce 1992 při řešení praktického problému, šlo o přístroje k fotografování aury. Začal jsem zjišťovat, co je aura a ukázalo se, že sice existuje spousta literatury o neznámé energii, ale praktické poznatky v ní chybí. Později vyšlo najevo, že tuto energii zkoumá řada vědeckých institucí, ale použitelné informace nikde nejsou.

Soustavně pozorování jeví spojených s touto energií provedl pan Reichenbach, můžete si přečíst jeho knihu Ódické listy. Najdete v ní řadu použitelných poznatků pro systémovou analýzu. Pan Reichenbach dal této energii název Ód, později jsem se setkal s názvy Boží energie, psychická energie atd., ale energie je fyzikální záležitost a Bůh a psychika patří do jiných oborů. Začal jsem ji tedy označovat písmenem T. Pro elektromagnetické pole užívám písmeno E.

Jsem inženýr a potřebuji měřit. Jenže měřidlo chybělo. Narazil jsem posléze na podivné měření, které vymyslel český inženýr Rumler, přístroj se jmenuje RUKA a měří se na něm virgulí. Pracovat s virgulí není jednoduché, ale můžete se to naučit. Potom bylo potřebné najít způsob měření na přístroji RUKA, který dává za týchž podmínek opakovaně výsledky, a měřil jsem.

Na přístroji se měří vlnová délka. K pochopení toho pojmu použiji přirovnání k radiovým vlnám. Vaše rádio má na vstupu naladěnou délku nosné vlny, která přenáší energii ze stejně naladěného vysílače. Ta vlna není hladká sinusovka, je všelijak zvrásněná, takzvaně modulovaná, a tato modulace přenáší informace, například hudbu.

V přírodě najdete různé vlnové délky, ale jak přibývalo měření, bylo zřejmé, že všechno živé (kromě člověka) spolupracuje na tom, aby byla dodržována určitá vlnová délka. Nikde ji nenajdete, ale je možné ji vypočítat. Tato vlnová délka charakterizuje úplně zdravý orgán.

Parametrů, které popíší stav orgánu, je daleko víc, ale nemohu je popisovat, protože chybí pojmový rejstřík. Pole T se velmi liší od pole E, je směrově orientované a normální stav má charakteristickou modulaci, jemné modulace jsou tím, co bývá nazýváno informačním polem...

V přírodě najdete plochy, na kterých se pole T liší od normálního stavu. Těmto plochám říkáme geopatogenní zóny a jsou charakteristické kratší nosnou vlnou. Jenže i nemocný orgán vykazuje kratší nosnou vlnu, čím kratší, tím je choroba závažnější. Proto může GPZ nastartovat chorobu.

Nikola Tesla pracoval jako první s vf (vysokofrekvenčním) E polem. On měl za jisté, že mohou existovat i jiné druhy energie a prokázal to, když pořídil první fotografii aury. Najdete různá vysvětlení aury, ale ona je ve skutečnosti zobrazením reakce vnějšího vf E pole s vnitřním T polem předmětu nebo organismu.

Jenže E pole je kvantované a může reagovat jen tak, jak to popisuje kvantová mechanika.

Chtěl jsem energii T uměle generovat a kvantová mechanika mi pomohla najít řešení. Našel jsem způsoby, jak tuto energii vyrobit tak, aby měla předem vypočtené parametry a našel se i způsob, jak ji „uskladnit“ ve formě nábojů a aplikovat ji tam, kde je potřebná.

Jsou za tím léta práce, zkoumání a výpočtů. Protože pole T souvisí se zdravím, musel jsem se seznámit s pojmy medicíny, mikrobiologie a genetiky, protože bylo potřebné dát parametrům pole T konkrétní význam. Dnešní stav je takový, že to, co prozradí parametry pole T, není nikdy v rozporu s dobrou diagnózou a mnohdy umožňují lepší pohled na podstatu problémů, zvláště pokud jde o pochody, které probíhají uvnitř buněk.

Informační složky pole T jsem použil k vývoji výrobků pro firmu Divine Way. Nejsou to léky, pracují na jiném principu a fungují.

Nyní k problému imunity. Jestliže je v poli T v některé oblasti nebo orgánu krátká nosná vlna, zaměstnává to imunitní systém, a protože jde vždycky o chorobu, imunita mnohdy přestává stíhat.

Problém epidemií je rozsáhlý, omezím se proto na ty, které způsobují viry. Ony jsou našimi symbionty, ale některé z nich plní jinou úlohu. Jejich vlastní nosná vlna v poli T je krátká a když se setkají s orgánem s krátkou nosnou vlnou, pustí se do díla a orgán ničí. Je pravděpodobné, že tyto viry slouží jako nástroje přirozeného výběru a že krátká nosná vlna orgánu je považována za chybu genetiky, kterou je třeba zničit i s jejím nositelem. Imunitní systém je přetížen jinými problémy a nedokáže jim v tom zabránit.

Imunitní systém všeho živého je dnes výrazně poškozen. Faktorů je více. Dobré informace o tom, jak působí houstnoucí vf E pole, najdete v časopise Šifra 05/2020.

Proto jsem se rozhodl vyvinout potravní doplněk, do kterého kromě informací vpravím pořádnou porci energie T s patřičnými parametry. Mám s tím zkušenost, tento postup totiž vede k odstranění nepořádku pole T uvnitř organismu, hlavně k prodloužení nosné vlny chorého orgánu a imunitní systém potom posílí a sjedná pořádek v biochemii.

Nejde o lék, ale o aplikaci fyzikálních poznatků. Vývoj dospěl do stadia, kdy budu sestavovat zdroj energie a výrobek bude technologicky dokončovat a obchodovat firma Divine Way.

Ing. Vladislav Trávníček

Přehled akcí ČEPES v druhém pololetí 2020

Přednášky a semináře

Seminář

Seminář pro praktikující senzibily je zaměřený na harmonizování energetického systému člověka příkládáním rukou podle metodiky této profesní kvalifikace. Jednou ze součástí semináře je projednání otázky duchovního vývoje poskytovatele této služby. Další součástí semináře je seznámení s možnostmi aktivace schopností pro tuto činnost jak přímé, tak praktickými cvičeními na procitování energií člověka.

Seminář se uskuteční v sobotu na podzim roku 2020 v době od 9.30 do 15.00 hod. v Domě ČSVTS na Novotného lávce 5, Praha 1. Poplatek činí 500,- Kč a je v něm zahrnuta částka na občerstvení i na učební literaturu. Upřesnění termínu konání sledujte na webových stránkách. Doporučujeme včasné přihlášení na e-mail cepes@cepes.cz nebo tel. 723 491 987.

Pokud zájemci budou mít zájem o individuální konzultaci, bude provedena po dohodě.

Kurz a zkoušky

Uskutečníme kurz podle revidovaného standardu „Detekce anomálií zemské kůry“. V kurzu budou probírány základní otázky z geologie a hydrogeologie pro proutkaře. Praktická část bude zaměřena na ovládání proutkařských prostředků pro zjišťování zdroje vody, inženýrských sítí, dutin a tektonických linií. Dále pak proběhnou zkoušky dle příslušného standardu profesní kvalifikace. Po úspěšném vykonání zkoušky bude vydáno osvědčení.

Kurz se uskuteční v sobotu na podzim roku 2020 v Domě ČSVTS na Novotného lávce 5, Praha 1. Zkoušky se uskuteční následující den, to znamená v neděli na zkušebním polygonu. Doporučujeme včasné přihlášení na e-mail cepes@cepes.cz nebo tel. 723 491 987.

Přesné datum bude stanoveno v měsíci září. Zašleme jej přihlášeným zájemcům a zveřejníme jej na našich webových stránkách www.cepes.cz.

Poskytování bioenergetických služeb

ČEPES zájemcům poskytuje:

- služby k posílení imunitního systému a regeneračních schopností organismu
- odstraňování všech druhů únavy (včetně stavu „vyhoření“)
- zmirňování bolestí, svalového a kloubového napětí
- zlepšení hybnosti
- harmonizování fyzických i psychických (mimo duševních nemocí) sil klienta

Služby se poskytují převážně ve čtvrtek od 9.00 do 18.00 hod. Objednání je třeba uskutečnit telefonicky na číslech 210 082 252, 723 491 987, nebo e-mailem cepes@cepes.cz.

**Česká psychoenergetická společnost,
pobočný spolek Společenstva drobného podnikání, z. s.**

ČEPES

**Novotného lávka 5, 116 68 Praha 1
tel.: 221 082 252, fax.: 221 082 289**

e-mail: cepes@cepes.cz

bankovní spojení: 115-2085550237/0100

Je společenskou neziskovou organizací s právní subjektivitou zabývající se především těmito činnostmi:

Bioenergetické služby

- poskytování bioenergetické péče a harmonizování organismu
- vzdělávání k iniciování schopností a dovedností k profesi Odborný pracovník v přírodním harmonizování lidského organismu
- legislativní zabezpečení profesí našich členů s cílem zařadit jejich profese do Národní soustavy povolání
- k dosažení tohoto cíle pokračovat ve spolupráci s HK ČR a organizacemi obdobného zaměření jako ČEPES

Telestezie

- poskytovat bioenergetické služby k vyhledávání vodních zdrojů a vhodných lokalit pro výstavbu
- organizování proutkařských kurzů

Zájmová a badatelská činnost

- vytvořit pracovní skupiny pro řešení praktických problémů, se kterými se telesteti, bioenergetici a zástupci dalších odborných směrů setkávají v praxi

Osvětová a publicistická činnost

- vydávání zpravodaje PSYCHOENERGETIKA
- zabezpečování přednášek a seminářů
- spolupráce s časopisy

Ve své činnosti ČEPES navazuje na předchozí práce Psychoenergetické laboratoře při VŠCHT Praha z let 1980 - 1990 a využívá zkušeností tohoto výzkumného pracoviště k dalšímu rozvíjení psychoenergetiky.

Rádi uvítáme v našich řadách další spolupracovníky – staňte se našimi členy. Informace o ČEPES a programu můžete získat též na stránkách:

www.cepes.cz